

Buletin săptămânal

Newsletter

Anul VI, nr. 25 (267)

16 - 22 iunie 2006

Realizat de Institutul Social Democrat „Ovidiu Șincai”
și Biroul de presă al PSD

Rubrici

Eveniment

PSD,
sediul central

Relații
externe

Palatul
Parlamentului

Organizații
teritoriale
ale PSD

**Această
publicație
poate fi
accesată
pe site-ul
www.fisd.ro**

Sumar

● Moțiunea de Cenzură "Guvernul Tăriceanu - Fapte și Minciuni" (22.06.2006).....	2
● Comunicat de presă (16 iunie 2006)	13
● Conferința de presă susținută de euro-observatorii Adrian Severin și Gabriela Crețu, deputați PSD, și Adriana Ticău, senator PSD(16.06.2006).....	14
● Moțiunea - "Educația- victimă în lupta dintre PNL și D"(20.06.2006)	19
● Comunicat de presă (21 iunie 2006)	19
● Conferința de presă(18 iunie 2006)	21
● Întâlnirea regională a Organizației de Femei a PSD de la Suceava (18 iunie 2006).....	25
● Conferința de presă susținută după ședința Biroului Permanent Național al Partidului Social Democrat(19.06.2006)	26
● Ministrul Hărdău și Premierul Tăriceanu trebuie să-și asume răspunderea pentru bătaia de joc la adresa elevilor (18 iunie 2006).....	29
● Comunicat de presă - Sprijin pentru apicultori (22 iunie 2006).....	29
● Declarație politică - Luați gheara de pe memoria lui Gojdu! (20 iunie 2006)	31
● Declarație de presă - Ce nu și-a amintit președintele (20 iunie 2006)	31
● Comunicat de presă- Femeile social democratice au discutat despre Codul Electoral și mecanismele europene de promovare a femeii în politică (22 iunie 2006).....	30
● Autostrăzi nu avem dar penalizări se plătesc (20.06.2006)	32
● Întâlniri regionale ale departamentelor de protecția mediului (20.06.2006)	32
● Conducerea Casei Naționale de Asigurări de Sănătate este ilegală	33
● Organizații teritoriale ale PSD	34

România se află, astăzi, în pragul unui moment crucial din istoria sa: integrarea în comunitatea europeană. De acest moment se leagă așteptările milioaneilor de români pentru care integrarea înseamnă o șansă pentru un viitor prosper.

Traseul european al României este, însă, periclitat de cei pe care cetățenii României i-au investit cu încredere și legitimitate în decembrie 2004. Incompetența, mediocritatea, lipsa de responsabilitate și arivismul sunt caracteristicile unei guvernări care poate să compromită viitorul european al milioaneilor de români.

In fața acestui pericol, Partidul Social Democrat este nevoit să constate că singura soluție valabilă pentru viitorul european al României este votul popular, alegerile anticipate.

Pentru ca acest lucru să se poate realiza grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat depun următoarea

Moțiunea de Cenzură

"Guvernul Tăriceanu - Fapte și Minciuni"

(22.06.2006)

Alianța DA a ajuns la putere în urma unei fraude electorale istorice: a mințit românii că le va aduce dreptate și bunăstare. Le-a adus circ și sărăcie. După un an și jumătate de la alegeri, peste programul de guvernare s-a așternut un strat gros de praf. Politicienii puterii mai vorbesc despre promisiunile electorale doar pentru a le mai da peste nas celorlalți colegi întru Alianța. Nu au de gând să ducă vreun proiect public până la capăt, ci vor să facă multa gălăgie.

Preocuparea principală a PNL este să slăbească puterea politică a PD cu orice mijloace și cu orice preț. Aceleași obiective are și PD, poate cu rezultate mai bune. Niciunui dintre aceste partide nu le stă gândul să guverneze România mai bine!

La masa Guvernului s-au așezat nenumărate grupuri de interese și mulți oameni de afaceri, interesați prea puțin de nivelul de trai al românilor și mai mult de bunăstarea afacerilor personale. Pe măsură ce conflictul dintre „co-meseni” a început să se intensifice, iar lupta pentru ciolanul puterii acaparează tot mai mult spațiul dezbaterii publice, senzația că retrăim coșmarul cederist prinde tot mai mult contur.

Ce diferență este între COCOPO-urile cederiste și CNC-urile co-aliat? Poate doar că media de vârstă s-a mai redus. Practicile politice au rămas aceleași. Unii trag de scaune, ceilalți țin de masă. De când cu demisia irevocabilă revocată a premierului Tăriceanu, scena politică românească este zguduită de un veritabil război între diversele facțiuni care constituie Coaliția de guvernare. "Războiul palatelor" se poartă în Guvern, în Parlament, în județe, în ședințe cu ușile întredeschise, în paginile ziarelor și pe micile ecrane în casele fiecăruia dintre noi. Războiul face întotdeauna, însă, și victime colaterale: sănătatea, educația, agricultura, nivelul de trai, pensionarii, oamenii de afaceri, miile de sindicalisti care au ieșit pe străzi, sutele de sinistrati care încă dorm

pe unde apucă.

Guvernul condus de premierul Tăriceanu s-a născut în zodia alegerilor anticipate și a funcționat un an și jumătate într-o atmosferă de provizorat, de incertitudine continuă. De fiecare dată când mai scapă câte un zvon de la Cotroceni la Palatul Victoria se instaura panica și se pregăteau stegulețele de campanie. Intre două întâlniri cu anumiți oameni de afaceri și un telefon pe la justiție, premierul Tăriceanu mai făcea o pomană electorală pentru a cumpăra voturile românilor.

Patrulaterul guvernamental trebuie să dea seama de rezultatele dezastruoase ale politicilor publice și proiectelor pe care le-a pus în practică. După un an și jumătate de guvernare portocalie trebuie să tragem linie și să vedem ce a reușit să facă actualul Guvern: industria avicolă este distrusă, sute de focare de gripa aviara amenință peste tot sănătatea oamenilor, iar agricultura lipsită și de subvenții mai urmează să fie și impozitată. Sistemul sanitar este la un pas de explozie: doctorii s-au săturat de incompetența și reaua-credință a contabilului de la sănătate, iar bolnavii au ajuns să cerșească medicamente, să moară la cozile de la farmacii. Mai mult, farmaciile au rămas fără fonduri, pentru că ministrul contabil a greșit socotelile sănătății. Sistemul de educație este foarte aproape să fie din nou blocat de greva pentru că profesorii s-au săturat de minciuni și amânări, de dispreț și aroganța cu care îi tratează Guvernul. Le-ați promis pensionarilor că le recalculați pensiile dar n-ați făcut mai nimic pentru ca politicile fiscale și bugetare dezastruoase și incoerente au secătuit bugetul de stat. Ați crescut prețul la curentul electric, la gaze, la gigacalorie fără să vă intereseze că oamenii nu au de unde să plătească și că sunt necesare programe de asistență socială. Dar ați știut cum să faceți ca statul să cumpere energie scumpă de la firmele potențiator Dumneavoastră! Infrastructura este la fel ca în anul

2004, nici un kilometru de autostradă nu a mai fost construit iar oamenii afectați de inundații încă nu au o casă unde să doarmă. Mediul de afaceri este complet debusolat pentru că ați reintrodus practica aberantă a sutelor de ordonanțe de urgență din perioada 96'-2000 care bulversat sistemul fiscal în România prin modificări repetate ale Codului fiscal. Oamenii de afaceri se așteaptă, consternati și uluiți, să mai modificați sau să mai inventați noi taxe și impozite. Vă ascundeți într-un mod mincinos și jenant după prevederi ale Uniunii Europene pentru a mări impozitele și taxele și pentru a crea haos în administrație și justiție.

Domnule Tăriceanu, onorați membrii ai cabinetului ce vreți? Să vină toată România în București, în Piața Victoriei ca să vă convingeți că habar nu aveți ce faceți! Că nu știți încotro îndreptați România! Că nu știți ce ne așteaptă după 2007! Că faceți greșeli după greșeli orbiți de lupta pe care o dați în interior pentru putere fără să vă intereseze care sunt efectele asupra populației!

Criza politică în care România se afundă cu fiecare zi își pune implacabil amprenta asupra evoluției economiei naționale și a dezvoltării societății românești. Anul 2005 a fost, din toate punctele de vedere, un eșec și, din păcate, anul 2006 se îndreaptă către un deznodământ la fel de nefericit.

Intre timp, România se îndreaptă buimăcită către Uniunea Europeană. Mai mult ne trage Europa spre ea decât înaintam noi. Nimeni nu știe ce se va întâmpla când vom ajunge acolo. Guvernul are de rezolvat scandalurile politice care îl macină din interior și nu are timp să elaboreze strategia de dezvoltare pentru perioada post-aderare. România nu are astăzi un plan coerent și consistent care să ghideze politicile publice pentru integrarea în structurile comunității europene.

Guvernul Tăriceanu este incapabil să onoreze angajamentele asumate față de Uniunea Europeană cu privire la modalitatea și la timpul îndeplinirii criteriilor de convergență nominală prevăzute de Tratatul de la Maastricht. Criteriile de convergență nominală se referă, în primul rând, la indicatori precum rata inflației, rata dobânzii la obligațiunile pe termen lung, deficitul bugetar, datoria publică totală ca pondere în PIB și cursul de schimb. În 2005, din cauza „performanțelor” economice înregistrate de guvernarea co-aliată, România s-a îndepărtat semnificativ de țintele europene.

Experimentul fiscal pe care Guvernul Tăriceanu îl susține cu foarte multă ardoare afectează considerabil și pregătirile României pentru integrarea europeană. Diminuarea surselor bugetare va conduce la reducerea investițiilor publice în domenii ca justiția, administrația publică, securizarea frontierelor, sănătate, mediu, investiții absolut necesare pentru alinierea la standardele europene. De asemenea, politica fiscală guvernamentală

crează dificultăți serioase cu privire la co-finanțarea programelor UE.

Cu cât guvernării vor întârzia să adopte măsurile necesare pentru a orienta economia națională pe un traseu european, cu atât integrarea societății românești în comunitatea europeană va fi mai îndelungată și mai dureroasă, iar consecințele vor fi suportate de cetățeni.

Economia românească își continuă în 2006 declinul înregistrat după preluarea mandatului de Guvernul Tăriceanu în decembrie 2004. Competitivitatea economiei, a companiilor și a produselor românești este în scădere accelerată. Agricultură, afectată semnificativ de inundații, dar și de ministeriatul dezastruos al „liberalului” Flutur, se află într-un pronunțat proces de degradare. Mai mult, odată cu noile măsuri fiscale aprobate de Guvern, sărăcia severă în care se zbate satul românesc se va înrăutăți considerabil.

După ce vreme de 500 de zile agricultura românească a fost zdruncinată ba de inundații, ba de gripa aviară, ba de incompetența ministrului Flutur, astăzi producătorii din mediul rural sunt într-o situație dezastruoasă. Mai nou, guvernării și-au propus să stoarcă tot ce se poate stoarce din agricultura, înainte să o lase să moară și i-au dat mână liberă ministrului Vlădescu să „biruiască” mediul rural. Guvernul nu ia nici o măsură pentru dezvoltarea satului românesc.

Nici bugetul pe 2006, nici alte forme de stimulare nu sunt avute în vedere pentru ca agricultura românească să devină mai competitivă și mai activă în sporirea avuției naționale. Guvernul Tăriceanu a uitat complet de promisiunile din campania electorală, atunci când liberalo-democrații susțineau cu înverșunare dezvoltarea satului românesc. Nimic din ce a fost promis nu s-a realizat. Lucrările privind canalizarea și alimentarea cu apă a satelor au rămas doar cuvinte pe hârtie. La fel s-a întâmplat și cu programul național pentru asfaltarea drumurilor comunale, planurile de dezvoltare rurală, de încurajare a agroturismului și a producției ecologice.

Guvernul Tăriceanu nu și-a ascuns niciodată intențiile de a desființa mica proprietate țărănească, pentru a concentra agricultura în mari proprietăți funciare. Cu toate acestea, același Guvern a uitat să ne spună ce se va întâmpla cu micul producător agricol, pe umerii cărui cade acum greul în furnizarea resurselor alimentare ale populației. Probabil că după ce va fi impozitat la sânge de ministrul Vlădescu, țăranul român se va sătura de pământul lui și va pleca de bunăvoie către alte zări, probabil să îngroașe rândurile „căpșunarilor” care muncesc în fermele din Uniunea Europeană. Renta viageră nu reprezintă o soluție viabilă pentru micul producător agricol care renunță la pământul său, în condițiile în care sumele oferite sunt ne semnificative, iar limita de vârstă a fost mărită față de propunerea din pro-

gramul de guvernare. Obiectivul real al acestei măsuri este crearea unei piețe funciare numai pentru cei care cumpără teren în interes speculativ - clienții politici ai Puterii de dreapta.

De altfel, subsumată aceleiași „incompetențe vizionare”, strategia ministrului Flutur s-a remarcat prin măsuri total neadecvate, cu efecte nocive pentru producția agricolă. Înlocuirea subvențiilor financiare, acordate direct, prin introducerea cupoanelor, a dus la nașterea unui sistem greoi, costisitor și inefficient, care nu este compatibil cu formele de susținere a producătorilor agricoli practicate de țările membre ale UE. Eliminarea sau reducerea subvențiilor pentru mai multe categorii de culturi a determinat creșterea costurilor de producție, imposibilitatea valorificării la prețuri avantajoase a produselor precum și la falimentul unui mare număr de fermieri. Aproximativ 1 milion de hectare teren arabil a rămas nelucrat. În consecință, producția agricolă a scăzut cu 40% față de cea realizată în 2004, iar produsele agricole s-au scumpit pe piața agroalimentară.

Din nefericire, politica dezastruoasă a Guvernului în agricultură, continuă și în 2006. Sumele acordate în această primăvară, ca sprijin financiar pentru înființarea culturilor, s-au acordat numai pentru anumite culturi, ce reprezintă 6,5% din suprafața agricolă, față de o acoperire de 40%, în 2004.

Din această cauză, a rămas neînsămânțată o suprafață de peste 1,1 milioane ha., la care se adaugă suprafețele calamitate, punând în pericol asigurarea necesarului de cereale din producția internă.

Programul „Fermierul”, cea mai mare minciună a ministrului Flutur, este în realitate un mare fiasco. Tot ceea ce se realizează cu ajutorul acestui program este plasarea băncilor ca intermediar între producătorii agricoli și stat. În urma schemei „bine gândite” de Guvernul Tăriceanu, beneficiarul acestui proiect nu va fi nici agricultorul și nici statul roman, ci bancherul care intermediază fondurile destinate agriculturii. Până la urmă însă, domnilor din Guvern le sunt mai dragi bancherii decât țărani.

Plimbarea agricultorilor pe la diverse instituții din subordinea ministerului, la bancă, la Agenția SAPARD, din nou la bancă, unde trebuie să îndeplinească 28 de condiții cerute pentru acordarea unui credit, să depună garanții, să plătească comisionul băncii, a descurajat fermierii. Ați văzut la televizor vreo fermă finalizată prin acest program sau ați mai văzut acordarea de carnet de rentă viageră, în afara celor date de ministrul Flutur?

Realizările ministrului Flutur au fost și au rămas doar la televizor și nu în agricultura reală, unde suntem în pericol ca, în acest an, să nu se realizeze recolta de cereale și oleaginoase, în timp ce sectorul avicol este la

pământ, ca și cel al cărnii de porc. Investițiile în agricultură sunt îngreunate de birocrăția și condițiile excesive cerute de programele SAPARD și „Fermierul”.

Raportul de țară publicat de Comisia Europeană în luna mai a anului curent, subliniază situația critică din domeniul agricol. De altfel, unul dintre cele două stegulețe roșii care „împodobesc” raportul României este înfipt în dreptul agriculturii gestionate de ministrul Flutur. Problemele semnalate în Raportul de țară sunt, în primul rând, de natura administrativă: Agenția de Plăți, Sistemul Integrat de Administrare și Control, controlul sanitar-veterinar, absorbția fondurilor SAPARD, ajutorul de stat în domeniul agricol. Principalul vinovat pentru toate aceste deficiențe nu este nimeni altul decât responsabilul pentru gestionarea „remarcabilă” a agriculturii românești, ministrul Gheorghe Flutur.

În loc să se ocupe de organizarea și dotarea acestor institutii - un termen de doi ani era suficient - ministrul Flutur s-a ocupat, în această perioadă, de schimbarea directorilor și șefilor de servicii, realizarea principală fiind organizarea a sute de așa-zise concursuri pentru diferiți directori, numiți politic, precum și fabricarea unor dosare prin care dorea cu orice preț compromiterea predecesorilor săi.

Realizarea principală a ministeriatului domnului Flutur a fost plasarea cu mare succes a României pe harta mondială a gripei aviare. Combaterea gripei aviare se face în mod pompieristic, haotic, fără o strategie guvernamentală, numărul focarelor de gripă aviară crescând permanent. Deși s-au primit avertismente serioase din partea multor organisme internaționale, Guvernul nu a reacționat prin stabilirea unui plan de intervenție, ci i-a permis ministrului Flutur să rezolve problema în fața camerelor de luat vederi. Locurile și perioadele de carantină s-au stabilit fără respectarea condițiilor legale. Activitatea turistică în Delta Dunării s-a redus cu 40% în sezonul 2005, agenții economice și gospodăriile din zonă pierzând peste 50 de milioane de euro încasări potențiale. Nici un focar de gripă aviară nu a fost declarat închis definitiv. Mai mult decât atât, controlul preventiv a fost abandonat în perioada octombrie 2005-aprilie 2006, astfel încât gripa aviară s-a extins la mediul urban.

Ministrul Flutur a reușit, totuși, o performanță rară: distrugerea unui sector care a reușit să meargă bine, să facă export, l-a adus la pierderi de aprox. 1.800 miliarde. De remarcat este faptul că, împreună cu ministrul Nicolaescu, au adus pe piața și comercializează vaccinul „TAMIFLUTUR”, fără ca pericolul gripei aviare să se fi extins la om.

Dezastrul agriculturii, din ultimii doi ani, a condus la împovărarea țării cu plata de importuri suplimentare,

deficitul comercial pentru produse agricole aproape s-a dublat: importăm aproape tot, de la mărar, castraveți și fructe, la carne și produse alimentare, în timp ce nu exportăm aproape nimic. Ce doriți mai clar, o dovadă a dezastrului agriculturii produsă de silvicultorul Flutur?

Pentru agricultorul român, ca și pentru noi toți, este lesne de comparat: 24 milioane tone cereale, realizate în 2004, în vreme ce anul acesta ne confruntăm cu pericolul unui deficit de produse agricole.

Performanța spectaculoasă a domnului ministru Flutur este de neegalat, prin faptul că, alături de un alt celebru ministru, Zaroni, a intrat în pseudofolclorul românesc.

Sub atenta îndrumare a Guvernului Tăriceanu și indicatorii specifici activității industriale au suferit o depreciere pronunțată în 2005. Aparent, Executivul pilotat de motoristul Tăriceanu a depus toate eforturile pentru a distruge industria românească, majoritatea sectoarelor industriale înregistrând scăderi substanțiale. Producția industrială a crescut în 2005 cu doar 2 procente, spre deosebire de creșterea de 6% atinsă în 2004. Nivelul productivității muncii, probabil cel mai important indicator pentru evaluarea gradului de dezvoltare al economiei naționale, a scăzut de trei ori în 2005, ajungând de la 12% în 2004, la 4% în 2005. În mai multe ramuri industriale productivitatea muncii a înregistrat scăderi apreciabile, cuprinse între 10% și 19%.

Guvernul Tăriceanu și-a fixat un obiectiv ferm, acela de a dezindustrializa economia românească. Până acum, Puterea portocalie și-a urmarit cu multă îndârjire și talent țintele distructive. Reduceri masive de activitate industrială s-au înregistrat în industria extractivă, industria textilă, cauciuc și mase plastice, mașini și aparate electrice, energie electrică și termică.

Ca urmare a reducerii drastice a producției interne și pe fondul exploziei consumului, importurile au crescut alarmant în 2005, provocând deficitele externe record de care am amintit anterior. În plus, este de așteptat că pentru echilibrarea nivelului de productivitate vor urma mari disponibilizări de personal, ceea ce va determina extinderea somajului și accentuarea dezechilibrelor macro-economice.

Industria românească se găsește astăzi într-o situație, în cel mai bun caz, delicată. Sectorul energetic, un domeniu vital pentru economia națională, este gestionat haotic, în funcție de interesele clientelei politice. Investițiile în domeniul energetic au scăzut cu mai mult de 60%, compromițându-se astfel proiectele strategice de interes național. Lucrările de modernizare ale producătorilor de energie electrică din România, în vederea creșterii eficienței și reducerii costurilor, au fost afectate direct prin diminuarea subvenției cu 33%, ceea ce a

diminuat cu 30% - 90%, alocațiile pentru dezvoltarea sistemului centralizat de producere a energiei termice.

De altfel, Guvernul Tăriceanu încearcă din răspuțeri să încheie socotelile cu sistemul centralizat de alimentare cu agent termic, acordând ajutoare bănești producătorilor de centrale termice, fără a pune vreo condiție de reducere a consumului și de eficiență energetică, încurajând debransarea și făcând imposibilă realizarea lucrărilor de modernizare angajate de autoritățile locale pentru producția de energie termică în sistemul centralizat. În timpul acesta, milioane de oameni sunt încă dependenți de sistemul centralizat, de care Guvernul României a hotarat să-și bata joc.

România este o țară săracă. Dincolo de cifrele reci ale statisticii, care ne plasează pe unul dintre ultimele locuri în Europa în ceea ce privește atât venitul pe cap de locuitor, cât și PIB pe cap de locuitor, România este o țară săracă pentru că o mare parte a populației își trăiește viața în condiții de subzistență. Pentru o țară care, în mai puțin de un an de zile, își propune să adere la marea și bogata familie europeană, sărăcia reprezintă o problemă gravă, care trebuie rezolvată urgent.

Sărăcia este o "boală" socială. Simptomele ei sunt resimțite de milioane de români, în timp ce cauzele se pierd prin complexitate și multitudinea. România are nevoie de investiții pentru a combate sărăcia. Investițiile înseamnă dezvoltare economică, locuri de muncă, creșterea productivității și îmbunătățirea condițiilor de trai. Investițiile au însă nevoie, la rândul lor, de stabilitate, coerență și credibilitate. În acest scop, este necesar ca politica să se subsumeze dezideratelor naționale și să urmărească o viziune generală, care depășește limitele unei guvernări.

Eforturile consistente în implementarea programelor sociale, depuse după anul 2000, creșterea economică robustă, crearea a sute de mii de locuri de muncă, stabilitatea legislativă și administrativă au constituit un progres important în lupta cu sărăcia. Anul 2005 a adus însă un regres semnificativ. Guvernul „liberal” care conduce astăzi România arată, în fiecare zi și cu fiecare măsură, că este prea puțin interesat de soarta celor care au cel mai mult nevoie de ajutorul statului: pensionari, agricultori, tineri, șomeri sau persoane afectate de dizabilități fizice și psihice. Mai mult decât atât, Guvernul condus de premierul Tăriceanu a abandonat aproape complet politica socială și s-a dedicat satisfacerii intereselor obscure ale grupurilor care au suficientă putere să-și promoveze ambițiile pe holurile Palatului Victoria.

În mai puțin de doi ani de guvernare „liberală”, România a cunoscut proteste sindicale de o amploare neîntâlnită în ultimul deceniu. Protestele lucrătorilor CFR și Metrorex, ale angajaților de la uzina Remin Baia-Mare, ale profesorilor, ale asistenților medicali, ale

pensionarilor și cele determinate de proiectul Codului Muncii, au scos în stradă zeci de mii de oameni revoltați de mizeria spre care îi împinge guvernarea portocalie. Absența dialogului social, incapacitatea Guvernului de a gestiona situațiile de criză și aroganța miniștrilor cabinetului Tăriceanu față de problemele grave cu care se confruntă majoritatea românilor, au creat o falie adâncă între administrație și partenerii sociali. Majoritatea situațiilor de criză au necesitat intervenția președintelui României pentru a debloca dialogul dintre sindicate și Guvern și pentru a oferi soluții acceptabile pentru rezolvarea problemelor reclamate. Românii și-au pierdut încrederea în Guvernul Tăriceanu.

Situația de pe piața muncii se apropie cu pași repezi de dezastrul înregistrat de guvernarea cederista. Un simbol al industriei românești, uzina Tractorul Brasov, este lasată să moară, în timp ce mii de salariați sunt aruncați în stradă fără sprijin și fără remușcări. Pentru guvernanți pământul de sub uzina valorează mai mult decât oamenii care lucrează la Tractorul. Din păcate, acest exemplu este reprezentativ pentru indiferența cu care guvernanții gestionează situația angajaților din România. Încă de la preluarea mandatului, Guvernul Tăriceanu a scăzut dramatic fondurile alocate măsurilor active de stimulare financiară a angajatorilor pentru încadrarea în munca a categoriilor de șomeri cu un acces mai greu pe piața muncii: șomerii de lungă durată, tinerii absolvenți, persoanele în vârstă de peste 45 de ani, întretinatorii unici de familie, persoanele din mediul rural, persoanele cu dizabilități. De asemenea, au scăzut în mod îngrijorător interesul, fondurile și numărul de șomeri cuprinși în cursuri de formare profesională, în special prin calificări, recalificări și specializări în meserii cerute pe piața muncii, ca element esențial de adaptare a forței de muncă disponibilă aflată în somaj. Ponderea șomerilor cuprinși în cursuri de formare profesională a scăzut la un procent extrem de mic și anume sub 2,5%, fata de 4-5% în anii anteriori.

Reducerea cheltuielilor cu finanțarea măsurilor active și a formării profesionale vor conduce în perioada următoare la creșterea somajului cronic de lungă durată și dezvoltarea efectelor sociale grave ce decurg din aceasta. Anul 2006 înregistrează deja o rată a somajului în creștere - 6,2% în luna martie - și nu sunt semne ca situația se va îmbunătăți în viitorul apropiat.

Am asistat anul acesta la un fenomen revoltător. Mii de pensionari au ieșit în stradă pentru a protesta împotriva atitudinii pe care Guvernul o are fata de cinci milioane de oameni din sectorul de stat și încă un milion și jumătate din mediul rural. Pensionarii au suferit cel mai mult de pe urma "succeselor" economice ale guvernării de dreapta.

În ciuda protestelor, Guvernul este surd la cerințele

pensionarilor. Recalcularea pensiilor s-a încheiat, iar pentru mai mult de jumătate dintre pensionari nu a adus niciun ban în plus, în condițiile în care, pentru prima dată după foarte mulți ani, valoarea punctului de pensie a ajuns la cel mai scăzut nivel, 30% din salariul mediu brut. Astăzi, un pensionar primește o treime din valoarea salariului mediu pe economie. Aceasta scădere este dramatică având în vedere că România trebuie să se alinieze preturile și tarifele la valorile practicate în statele europene. Între coada de la farmacie și factura la utilități pensionarii din România trebuie să se descurce cu un biet cupon de pensie. Statului nu-i pasa.

Guvernul Tariceanu sustine cu fermitate reducerea drastică a programelor de asistență socială. Sub pretextul că politica asistencială descurajează munca, multe dintre programele sociale vor fi reduse, ajustate sau anulate în următorii ani bugetari. Atacul virulent lansat de premierul Tariceanu și miniștrii săi, încă din primele zile de mandat, împotriva programelor "Cornul și laptele", "400 de salii de sport", "Lapte praf gratuit pentru nou-născuți", "Venit minim garantat", "Informatizarea școlilor", medicamente compensate cu 90%, programe care și-au demonstrat eficiența și viabilitatea, sustine o nouă viziune politică, îndreptată împotriva categoriilor sociale defavorizate sau instabile.

Drepturi universale, de care trebuie să se bucure toți copiii, sunt negate cu vehemență de Guvernul Tariceanu. Prim-ministrul s-a pronunțat în mai multe rânduri pentru ajustarea indemnizației universale pentru copii, astfel încât, de aceste fonduri să se bucure numai copiii care provin din familiile foarte sărace. Cu toate acestea, același Guvern înțelege să acorde un nou tip de alocație, care se acordă tinerilor căsătoriti, indiferent dacă aceștia sunt săraci sau miliardari. Executivul condus de premierul Tariceanu s-a obișnuit, însă, să creeze discriminări, să sustină discrepanțele și să încurajeze inechitatea socială.

Prin modificarea Legii venitului minim garantat (Legea 416/2001) cele mai sărace familii, (cele fără locuință și fără domiciliu) vor fi practic excluse de la primirea ajutorului social. Condiția de a-și stabili un domiciliu în 60 de zile reprezintă culmea cinismului guvernamental. În ciuda angajamentelor electorale ale Alianței D.A., de a ajuta categoriile beneficiare să depășească nivelul de săracie și de a simplifica procedurile de selecție, proiectul guvernamental introduce liste de bunuri interzise săracilor care beneficiază de ajutor social (se permanentizează starea de săracie) și se introduc noi proceduri de control și evaluare.

Prin reducerea subvențiilor de care beneficiau persoanele înscrise în programul de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ (de la 30% din suma economisită, dar nu mai mult de un

salariu mediu brut pe economie s-a ajuns la 15% din suma economisita, dar nu mai mult de 100 \$) s-a redus posibilitatea familiilor cu venituri reduse de a avea o locuinta. Programul avea un succes notabil, existand peste 40.000 de contracte de acest tip la bancile specializate.

Se va repeta astfel o experienta deja cunoscuta, din perioada 1997-2000, cand rata saraciei a crescut, sub presiunea unor politici haotice si antisociale, de la 20% la 35%. La sfarsitul anului 2004, rata saraciei coborase pana la 18,8%, pentru ca sa creasca din nou, odata cu investirea noului cabinet. Fata de CDR, guvernul Tariceanu are grija ca erodarea sociala sa nu se mai petreaca haotic, ci sistematic si riguros, ca urmare a unei agende politice subordonate ideologic.

In conformitate cu aceasta agenda, nivelul tarifelor a explodat in cursul anului 2005 si continua sa creasca intr-un ritm alarmant si in 2006, cu mult peste tintele asumate de catre Romania in acordurile cu organisme internationale. Consecintele politicilor iresponsabile promovate de Guvern se reflecta nemijlocit in buzunarul fiecarui cetatean. Pretul gazelor naturale a crescut cu 56% in 2005, pretul la energia electrica s-a majorat cu peste 17%, iar cel al energiei termice cu 20%. Toate acestea au condus la o majorarea a facturii de intretinere cu 28% in iarna trecuta.

In paralel, combustibilii s-au scumpit cu peste 20%, astfel încât, România a ajuns sa se compare, cel puțin din punctul de vedere al preturilor, cu Austria, Grecia si Spania.

Guvernantii au încercat să paseze responsabilitatea catre fostul guvern PSD, acuzând că alinierea la tarifele practicate în UE a fost negociată de „ceilași”. Intr-adevăr, guvernul PSD a negociat calendarul alinierii prețului gazelor naturale la standardele europene, dar negocierea a fost realizată în baza unui program de guvernare coerent, eficient, care prevedea măsuri compensatorii care sa atenueze șocul social anticipat in perspectiva evoluției post-aderare. Partenerii co-aliați de guvernare au considerat că tot ceea ce s-a realizat înainte de „revoluția portocalie” este nefast si inutil pentru evolutia României. In consecință au distrus tot ceea ce s-a realizat bun in ultimii 4 ani, iar în loc au pus haos și incompetență.

Guvernantii descoperă, după un an și jumătate de declin, ca nu mai pot îndeplini criteriile asumate de statul român in procesul de negociere cu UE. Executivul Tăriceanu a ignorat pana acum problemele reale ale societatii romanesti. Acum acestea il lovesc in plin. Politicienii Puterii cauta diverse subterfugii pentru a pasa responsabilitatea pentru esecul macroeconomic si pentru disperarea cotidiana a tot mai multor oameni.

Guvernul condus de premierul Tariceanu își

recunoaste astfel incapacitatea de a governa in funcție de criteriile prestabilite, categorice si imperative. Problematika energiei reprezintă o temă de siguranță nationala, pe care Guvernul României a hotărât să o trateze in functie de interesele clientelare ale Coalitiei majoritare.

Managementul haotic al unui Guvern provizoriu cum este cel al premierului Tariceanu s-a transmis și sistemului de sănătate. După eșecul notoriu al liberalului Cinteza a venit randul contabilului Nicolaescu sa-si incerce norocul. Al doilea esec lamentabil al liberalilor. In doar cateva luni de zile, ministrul Nicolaescu a schimbat legi fara sa stie ce face si fara sa asculte de sfaturile profesionistilor din sanatate, a ajuns sa fie contestat de doctori, inclusiv de marile personalitati medicale ale Romaniei si a ajuns sa fie huiduit de bolnavi pe strada.

In urma cu cateva saptamini, motiunea simpla pe care a depus-o PSD la Senat a fost respinsa la limita. Aceasta inseamna ca, in interiorul Puterii actuale exista oameni care cuantifica pierderile de imagine datorate conducerii haotice, discretionare a contabilului de la sanatate si ii doresc debarcarea. Poate ar fi mai bine sa se gandeasca la doctorii care primesc salarii umilitoare si la bolnavii care mor la cozile de la farmacii si sa-l trimita la o cura de recuperare pe ministrul Nicolaescu!

Sistemul sanitar romanesc nu mai avea nevoie in fruntea sa si de un incompetent si neprofesionist cum este ministrul Nicolaescu. Vorbim de ani de zile despre „criza din sistemul sanitar”, despre un sistem finantat limita acceptabilului. Din cauza politicii fiscale paguboase, iresponsabile a actualei Puteri bugetul de stat, tot mai sarac, nu mai dispune de resursele necesare pentru a tine pe linia de plutire sistemul de sanatate publica.

In anul 2006, vorbim de cel mai mic buget al sanatatii - doar 3,3% din PIB - in ultimii cinci ani de zile. Atat a reusit contabilul Nicolaescu sa obtina in Guvern pentru domeniul pe care-l pastoreste. Acest lucru arata influenta pe care o are in Guvern si interesul pe care-l manifesta fata de bolnavi si doctori! De acum inainte, sistemului sanitar va supravietui dupa legea selectiei naturale: adica vor trai doar cei care au zile.

Marii perdanti ai neputintei politice si incompetentei administrative a Cabinetului Tariceanu sunt, in special: pensionarii, batranii cu boli cronice, fara resurse, care se vad lipsiti de catre Guvern de orice program social care i-ar putea ajuta. S-a ajuns pana acolo incat, in Romania, un om bolnav ar trebui sa fie foarte sanatos pentru a se putea trata; ii trebuie timp, bani si rabdare sa stea la cozile interminabile de la farmacii.

Spitalele se afla la cota de avarie datorita lipsei produselor de baza. Nu au spirt, nu au ace, nu au seringi, ce

sa mai spunem de o perfuzie! Medicina in spitale s-a transformat intr-una de transee. In fapt, acesta politica nu este altceva decat expresia retragerii statului dintr-un domeniu esential al vietii sociale, si anume: asigurarea serviciilor de sanatate pentru cetateni.

Batjocura nu are limite inasa: Guvernul Tariceanu a mai dat o lovitura celor bolnavi si fara resurse. Gratuitatile de care beneficiau pana acum femeile gravide, copiii, studentii, veteranii de razboi si persoanele cu handicap, au fost suspendate. Astfel, medicamentele nu vor mai fi gratuite pentru aceste persoane, ci listate la „pretul de referinta”. Este abuziv si imoral ca nici macar cei mai vulnerabili pacienti sa nu mai beneficieze de gratuitate. Insa explicabil, statul nu mai are bani in visterie pentru ca s-a relaxat fiscalitatea: 300 de mii au primit cu 5 milioane pana la 100 milioane de lei in plus, pe luna, in timp ce peste 4 milioane de contribuabili au primit cu pana la 250 mii de lei mai mult. Cabinetul Tariceanu ne-a obisnuit intr-un an si jumătate de guvernare cu reforme pentru o zecime din cetatenii Romaniei.

Sistemul de compensare a medicamentelor a fost cu buna stiinta distrus si, astfel, multi pacienti nu-si mai pot trata bolile. Oricum, medicamentele lipsesc din farmacii, iar pacientii vor ajunge sa se trateze cu plante medicinale, care sunt mai ieftine si nu necesita fonduri suplimentare.

Pentru a masca managementul defectuos din sistemul sanitar, ministrul Sanatatii ii gaseste responsabili pe directorii de spitale, pe care incearca sa-i culpabilizeze, fara inasa a recunoaste faptul ca incompetenta sa, amatorismul datorat lipsei totale de experienta in acest domeniu au aruncat sanatatea in colaps. Trebuie mentionat ca, in acest demers febril al sau este „ajutat” din plin de conducerea CNAS.

Doctorii, care si asa se plangeau de prea multa birocratie, au fost transformati in contabili care trateaza bolnavi, nu pe baza principiilor medicale, ci pe baza principiilor fiscale ale Guvernului Tariceanu. Ministerul Sanatatii ramane orb si surd la suferinta bolnavilor si la revolta medicilor obligati sa incalce juramantul lui Hipocrate atunci cand aleg ce boala sa trateze pentru a nu depasi bugetul per bolnav stabilit intr-un mod complet arbitrar.

Domeniul privatizarii a suscitat un mare interes pentru partenerii de afaceri ai premierului Tariceanu. Sunt de notorietate incercarile, nereusite pana in prezent, de a deposeda de terenuri intravilane o serie de spitale din Bucuresti, cum ar fi Fundeni si Universitar, pentru ca ulterior acestea sa fie speculate in tranzactii imobiliare.

Pachetul legislativ propus de actualul ministru reprezinta apogeul tembelismului si arogantei ministrului Eugen Nicolaescu. Asa-zisa reforma din sanatate,

pompos intitulata „Legea privind reforma in domeniul sanatatii”, nu reprezinta altceva decat expresia unei antireforme in domeniu pentru ca, in fapt, nu se doreste altceva decat crearea unor noi surse de castiguri pentru grupurile de interese clientelare din anturajul Guvernului.

Esenta „reformei” pe care ne-o propune ministrul sanatatii o reprezinta restrangerea accesului universal, egal si gratuit la serviciile de asistenta medicala asigurate prin intermediul pachetului minimal, adica o limitare severa si abuziva a dreptului constitutional la sanatate al fiecarui cetatean. Este inca un exemplu graitor a ceea ce insemna politica de dreapta in Romania: o guvernare in folosul celor bogati si impotriva marii majoritati a cetatenilor tarii, lasati sa se descurce fiecare cum poate.

In afara ministrului Sanatatii, care devine atotputernic, singurii beneficiari ai acestei reforme mimate o reprezinta persoanele cu venituri mari si foarte mari din aceasta tara. O lege in favoarea celor bogati si in detrimentul celor saraci. De altfel, intreg pachetul de legi este facut sa distruga sistemul public de sanatate pentru a favoriza firmele private de asigurari.

„Grija” pentru cetateanul obisnuit este demonstrata si de catre noile metode menite sa-l mai juipoaie de bani. Am numit aici coplata, pachetul minim de servicii medicale si asa numita extindere a bazei de impozitare, care, puse in aplicare, vor diminua si mai mult calitatea serviciilor medicale, crescand in acelasi timp costurile suportate de catre contribuabili.

Legile sanatatii sunt antisociale prin continutul lor, iar maniera lor de adoptare reconfirma dispretul pe care-l arata Guvernul fata de Parlament si regulile democratiei. Angajarea raspunderii pentru o tema atat de complexa si de sensibila pentru intreaga natiune, fara o dezbaterie parlamentara temeinica, este un act de o mare iresponsabilitate, un abuz de drept si un abuz de putere pe care Parlamentul Romaniei are datoria sa le sanctioneze drastic.

In toamna trecuta, epidemia de pojar a ucis zece copii in Romania. Acesta tragedie a fost posibila din cauza ministrului Eugen Nicolaescu. In loc sa fie preocupat de organizarea campaniei de vaccinare se chinuia sa gaseasca tot felul de metode pentru a demite directori de spitale incomozi domniei sale. In mod normal, premierul Tariceanu trebuia sa-i ceara demisia pentru ca responsabilitatea era a ministrului Nicolaescu.

Faptul ca "managementul din Ministerul Sanatatii este mai prost decat oriunde" asa cum insusi ministrul s-a exprimat, este vina sa exclusiva. Iar daca nu se pricupe - si rezultatele dovedesc acest lucru - Eugen Nicolaescu trebuie sa-si dea demisia inainte ca sistemul sanitar sa explodeze.

Guvernul Tariceanu a avut, inasa, grija ca nici Educatia sa nu scape „nepedepsita”. Dupa un an si jumătate de balbaieli, demiteri, demisii, restructurari si greve la nivel national intinse pe perioade record situatia Educatiei este similara cu aceea din sistemul de sanatate. Cu o diferenta notabila: animat de intentii bune fostul ministru Mircea Miclea si-a dat demisia, in cele din urma, pentru ca proiectele sale nu au mai fost sustinute de propriul partid. PD-ul nu a reusit sa sustina, in Guvern, bugetul unui minister pe care-l conduce. Inca o data Alianta DA a demonstrat romanilor ca stie doar sa-i minta: promisiunea din campania electorala ca, odata ajunsi la putere, vor da educatiei 5% a fost facuta pentru a obtine voturi. Cand a trecut la fapte Alianta s-a impiedicat!

Cu un buget subfinantat si un ministru - Mihail Hardau - parca de pe alta planeta, sistemul de invatamant este in deriva. Greva de proportii a profesorilor din octombrie 2005 a fost stinsa doar pentru ca Guvernul stie sa minta frumos, sa promita lucruri pe care stie de la bun inceput ca nu le poate face. Fostul vice-premier pedist Pogea s-a remarcat tocmai prin aceste abilitati, absolut necesare Guvernului Tariceanu pentru supravietuire, si anume: promiti orice sa scapi desi stii foarte bine ca nu poti sa le dai profesorilor salarii atat de mari.

Profesorii se pregatesc iar de greva pentru ca promisiunile care le-au fost facute nu sunt onorate de actualul Guvern. Ei nu au uitat aroganta cu care au fost tratati inasa au sperat ca, dupa greva de anul trecut Guvernul a mai invatat ceva.

Niciodata, sub nici o alta guvernare, cadrele didactice nu au fost umilite asa cum a facut-o Guvernul Tariceanu. Niciand profesorii nu au facut greva foamei si nu si-au schimbat salile de clasa cu trotuarele strazii pentru a cere ceea ce li se cuvine de drept: un salariu decent.

Promisiunile electorale din 2004, care se refereau la dublarea salariilor personalului din invatamant, s-au tradus in fapt prin „inghetarea” salariilor si acutizarea crizei din sistemul de educatie.

Constructia bugetului pe 2006 da masura viziunii politice a Guvernului Tariceanu cu privire la un domeniu crucial cum este Educatia.

Pentru prima oara, in ultimii 5-6 ani, fondurile pentru Educatie nu ating nici macar 4% din PIB. Or, fara o finantare adecvata niciun proiect pentru dezvoltarea invatamantului romanesc nu poate fi sustinut in mod coerent si eficient. Este prima rectificare negativa a bugetului Educatiei si Cercetarii din ultimii ani.

Este evident ca invatamantul romanesc are nevoie de bani mai multi si de o reforma coerenta. Guvernul a hotarat, inasa, sa-si bata joc si sa tina profesorii in strada timp de trei saptamani. De la bun inceput, promisiunile

facute, de crestere a bugetului Educatiei cu peste 1,1% din PIB, au fost false. Executivul nu avea si nu are acesti bani, asa cum nu are nici solutii pentru a-si acoperi promisiunile bugetare. Din pacate, proiectele pe care le clameaza guvernantii vor ramane la stadiul de proiect si in anul 2006, datorita subfinantarii cronice la care este supus invatamantul romanesc. In disperare de cauza, premierul Tariceanu a inceput sa promita in toate partile ca va acorda mai multi bani Educatiei la urmatoarea rectificare bugetara. Cu toate acestea, devine din ce in ce mai clar ca, dincolo de heurupismul guvernamental, invatamantul romanesc va avea in continuare de suferit, iar nemulțumirile profesorilor se accentueaza tot mai mult.

Calitatea actului de invatamant va avea mult de suferit. Lipsa de competitivitate a economiei romanesti are la baza si lipsa de educatie manageriala, absenta care a marcat formarea noii clase economice romanesti. Vedem astfel cum subfinantarea invatamantului are repercusiuni de durata asupra intregii societati romanesti.

Educatia plateste azi tribut politicii amatoriste a unui Guvern mult prea preocupat de interesele personale. Alianta D.A. a avut o singura constanta in programul sau de guvernare: cota unica de 16%. In jurul acestei idei fixe Alianta a creat un hatis fiscal si legislativ din care nimeni nu mai intelege nimic. Costurile sociale ale aventurii cotei unice devin din ce in ce mai dureroase si mai profunde.

Datorita politicii clintelare si a gestionarii defectuoase a fondurilor de la buget prevazute pentru repararea scolilor afectate de inundatii, niciuna dintre aceste institutii nu si-au putut deschide portile la inceputul anului scolar. Bani programati pentru scolile distruse de furia apelor au ajuns la scoli care aveau mai putina nevoie de reparatii.

Funcțiile de conducere ale institutiilor de invatamant au fost politizate in intregime la inceputul noului an scolar. In locul a peste 1000 de directori de scoli si licee au fost numiti pe criterii politice alti directori care in scurt timp si-au demonstrat incompetenta si inabilitatea in actul de conducere.

Guvernarea actuala va schimba inca un ministru, poate doi sau poate trei, dar atat timp cat nu va taia raul de la radacina, respectiv cat nu va recunoaste ca politicile publice guvernamentale sunt falimentare, educatia va plati pe mai departe tribut incapatanarii si prostiei acestor guvernanti.

O Romania incapabila sa-si sustina Educatia va fi doar un organ bolnav al Uniunii Europene.

Executivul condus de premierul Tariceanu are toate sansele sa transforme Romania in „bolnavul” Europei. Politicile implementate de guvernanti au prabusit

economia romaneasca in mai putin de doi ani. O „performanta” cu adevarat greu de egalat.

Politica fiscal-bugetara a Guvernului Tariceanu - irresponsabila, incoerenta si paguboasa - isi arata „roadele”: principalii indicatori macro-economici au suferit un declin semnificativ, mediul de afaceri este bulversat de modificarile repetate ale legislatiei fiscale, iar bugetul de stat nu mai poate sustine programe sociale.

La numai cateva luni de la preluarea puterii marii specialisti liberali in finante si-au aratat incompetenta. Ziaristul ajuns peste noapte ministru al finantelor si-a dat seama ca i-a alunecat palaria prea mare peste ochi. Din pacate, aceste experimente ale Guvernului Tariceanu au efecte negative semnificative asupra intregii economii romanesti si, in mod direct, asupra nivelului de trai al populatiei. Politica fiscala a Aliantei a determinat stagnarea veniturilor bugetare- ponderea veniturilor in PIB este de aproximativ 29% in conditiile in care UE ne cere 34%! Un buget de stat mai sarac va raspunde din ce in ce mai greu la nevoile unei tari in care saracia reprezinta inca o problema. La ce sa te astepti de la un Guvern al carui ministru de finante spune sus si tare ca nu exista domenii strategice si ca statul nu poate decide care categorie sociala defavorizata trebuie sprijinita. Cresterea tarifelor la utilitati nu este acompaniata de niciun program social care sa ajute categoriile cu venituri mici si foarte mici.

Sa nu credeti nici un moment ca aceste cifre, indicatorii macro-economici, deficite, bugete si toate celelalte nu afecteaza viata romanilor. Uitati-va in portofele cand se reaprinde inflatia si atunci povestiti-le guvernantilor nostri ce simtiti!

PSD a sustinut si sustine in continuare reducerea impozitarii fortei de munca. In decursul a patru ani de guvernare social-democrata CAS-ul a scazut cu 10 procente. In timpul campaniei electorale, Alianta DA a mintit romanii cu nerusinare promitandu-le ca in cei patru ani de guvernare portocalie vor diminua CAS-ul cu inca 10 procente. Pana in prezent nu s-a realizat decat o scadere cu 2%, pentru ca in 2007 sa mai fie operata o reducere cu 2 puncte procentuale. Pana la 10 procente in 2008 calea este insa foarte lunga si, in mod cert, promisiunea nu va fi indeplinita. O alta promisiune electorala care se dovedeste a fi o minciuna a unor partide politice obisnuite cu asemenea practici: una promiti si alta faci!

Guvernul Tariceanu nu pare dispus si nici capabil sa raspunda unor grave derapaje ale economiei. Romania este amenintata in anii care urmeaza de posibilitatea unei crize financiare severe, care va afecta economia nationala pentru multi ani si cu consecinte dintre cele mai nefaste.

Incepand chiar cu anul 2005, evolutiile principalilor indicatori macro-economici demonstreaza declinul

economiei romanesti. "Performantele" anului 2005 nu lasa niciun dubiu cu privire la insuccesul masurilor liberale si nici cu privire la capacitatea mediocra a guvernantilor de a se adapta la o realitate sociala determinata de cresterile semnificative ale tarifelor la utilitati si iminenta integrare in UE.

In 2005, cresterea economica a inregistrat cea mai severa diminuare fata de nivelul din anul precedent. Intr-un singur an, Guvernul Tariceanu a reusit sa injumatateasca ritmul cresterii economice: de la 8,3% in 2004 la doar 4,1% in 2005. Economia nationala, de altfel ca intreaga societate romaneasca, se afla intr-o cursa pentru reducerea cat mai rapida a decalajelor care exista intre Romania si statele membre ale Uniunii Europene. Astazi, puterea de cumparare a romanilor se situeaza la o treime fata de media europeana, tara noastra aflandu-se, in ceea ce priveste acest indicator, pe penultimul loc, doar inaintea Bulgariei. In fata unor sarcini care-l depasesc, Guvernul Tariceanu, prin incompetenta si amatorismul politicilor promovate, a pus umarul la incetinirea semnificativa a dezvoltarii economice.

Cresterea economica raportata de Guvern pentru primul trimestru al anului 2006 este fragila si nesusteinabila. Consumul ramane principalul motor al cresterii economice, cu efecte evident negative asupra deficitelor externe pentru ca ajuta la marirea importurilor. Lucrul cel mai grav este ca atat investitiile straine directe, cat si exporturile nu pot face fata acestei evolutii periculoase a importurilor si astfel, deficitul extern creste in fiecare an. Agricultura isi continua traseul descendent si continua sa aduca un aport negativ din ce in ce mai pronuntat la cresterea economica. Vulnerabilitatea majorarii PIB este sugerata si de performantele modeste inregistrate de productia industrială, care se gaseste sub media cresterii economice si la unul dintre cele mai scazute niveluri din ultima vreme. In consecinta, luna aprilie a anului in curs inregistreaza deja o scadere a nivelul de crestere economica, tendinta care, probabil, se va mentine pana la sfarsitul lui 2006.

Rata inflatiei este o alta „victima” a politicilor guvernamentale. Executivul condus de premierul Tariceanu a lasat sa se inteleaga, prin masurile implementate pana in prezent, ca procesul dezinflationist nu reprezinta o prioritate pentru Guvern. Balbaielile din politica fiscala si coordonarea deficitara cu politica monetara promovata de Banca Nationala au determinat o incetinire semnificativa a procesului de dezinflatie. Rata inflatiei in 2005 a fost de 8,6%, depasind astfel nu numai estimarile oficiale, dar si cele mai sumbre previziuni. In acest moment BNR se lupta de una singura impotriva inflatiei, iar Guvernul nu numai ca nu o ajuta dar ii si pune bete-n roate: introduce taxa pe viciu si creste deficitul bugetar.

Asa cum constata si reprezentantii BNR, Romania nu are oferta interna. Deficitul comercial a explodat, ritmul de crestere a exporturilor a scazut, iar importurile au depasit si asteptarile cele mai pesimiste. In aceste conditii, BNR ataca inflatia prin instrumentele de care dispune, insuficiente insa in conditiile unei gestionari deficitare de catre Guvern a politicilor fiscal-bugetare. Specialistii estimeaza ca si in 2006 rata inflatiei va depasi tintele guvernamentale, situandu-se in jurul valorii de 7% la sfarsitul anului in curs. Si credem ca Guvernul il ajuta din plin la indeplinirea acestei contra-performante.

Derapajele inregistrate de economia romaneasca s-au accentuat considerabil cu ajutorul politicilor paguboase promovate de Guvernul Tariceanu. Deficitele externe reusesc sa doboare, luna de luna, toate recordurile si toate tintele guvernamentale. Deficitul de cont curent al balantei de plati s-a ridicat in 2005 la 8,7%, in crestere fata de nivelul atins in 2004. In ianuarie 2006, fata de ianuarie 2005, deficitul de cont curent s-a majorat cu peste 70%, in timp ce deficitul comercial a inregistrat o crestere de aproape 50% pe primul trimestru al anului 2006. De altfel, estimarile pentru 2006 si 2007 sunt dintre cele mai ingrijoratoare, deficitul de cont curent urmand sa atinga 10% anul acesta si 12% anul urmator.

Alaturi de derapajele externe, deficitul bugetar constituie un element de profunda ingrijorare pentru mediul economic. In urma cu opt luni, de la tribuna Parlamentului, premierul Tariceanu s-a straduit sa convinga parlamentarii ca, in 2006, economia Romaniei nu isi poate permite un deficit bugetar mai mare de 0,5% din PIB. Un deficit mai mare ar putea periclita stabilitatea financiara a Romaniei. Mai mult chiar, un deficit bugetar scazut sprijina procesul de dezinflatie.

Din pacate, Guvernul Răzgândeau nu a reusit sa faca fata presiunii politice venite chiar din interiorul celor doua partide aflate la guvernare: PNL si PD. Masura absolut corecta din punct de vedere economic de mentinere a unui deficit bugetar cat mai scazut a fost modificata din ratiuni pur politice care dovedesc rezultatele negative ale politicii fiscal-bugetare, adica scaderea veniturilor, precum si amatorismul specialistilor portocalii in economia romaneasca. Rapiditatea cu care Guvernul a renuntat la motivatiile economice, riscand inca o data sa deterioreze stabilitatea macroeconomica, ridica grave semne de intrebare cu privire la capacitatea politicianilor Puterii de a-si atinge propriile obiective de politica economica.

In luna aprilie a acestui an, Guvernul a decis alocarea de fonduri suplimentare pentru satisfacerea apetitului de cheltuieli publice al anumitor ministere. De aceea, in 2006, deficitul bugetar a fost majorat de la 0,5% la 0,9% din PIB. Numai ca nu a fost suficient. Saptamanile tre-

cute, Guvernul a hotarat sa opereze o noua rectificare bugetara, care aduce cu sine o majorare suplimentara a deficitului pentru anul 2006. Bajbaielile guvernantilor in materie de politica bugetara sugereaza fara dubiu ca Executivul condus de premierul Tariceanu actioneaza in virtutea unor alte criterii decat cele economice. Cresterea deficitului bugetar de doua ori in mai putin de patru luni - de la 0,5% la 0,9% in aprilie si de la 0,9% pana la 2% in perioada imediat urmatoare - afecteaza semnificativ tinta de inflatie si accentueaza derapajele macro-economice.

Acum putem intelege cu totii de ce a tinut atat de mult Guvernul actual sa intrerupa orice acord, orice forma de cooperare cu Fondul Monetar International. Pentru ca nu dorea ca un organism independent si profesionist sa arate in permanenta greselile pe care Guvernul le face. Romanii nu trebuie sa stie ca in fruntea lor se afla niste incompetenti!

Mega-inventia guvernamentala, Fondul Proprietatea, inghite fonduri publice care nu au fost prinse in constructia bugetara. Guvernul a uitat sa mentioneze in bugetul pe 2006, prezentat si votat in Parlament, sumele care vor fi alocate drept despagubire celor care si-au pierdut proprietatile in timpul regimului comunist. Mai mult, nu au fost luate in calcul efectele pe care neincasarea redeventelor de la intreprinderile de stat, care in acest an sunt masurate la aproape 1% din PIB, le va avea asupra bugetului de stat.

Guvernul Tariceanu adopta acte normative care au drept efect majorarea cheltuielilor bugetare, fara sa tina cont de faptul ca bugetul a fost aprobat de catre Parlament. Puterea lasa impresia ca se pregateste de campanie electorala. Nu mai putin de 1.000 de milioane lei au fost alocati de la buget pentru cheltuielile din sectorul bugetar. Masura cu iz electoral, fara ca vreun leu din aceste fonduri sa fi fost prevazut in constructia bugetara pentru acest an. Acestea sunt efectele guvernarii sub amenintarea anticipatelor sau a retragerii unora dintre partenerii coalitiei.

Si mai grav este faptul ca, datorita neprofesionalismului de care Guvernul premierului Tariceanu a dat dovada la constructia bugetului, acum este nevoit sa aprobe noi acte normative care sa asigure suplimentarea bugetului Ministerului Apararii. Fara aceste fonduri, Romania nu ar reusi sa-si respecte angajamentele asumate prin statutul de tara membra NATO. PSD a atras atentia asupra tuturor acestor grave disfunctii ale bugetului propus de catre actuala Coalitie dar votul din Parlament a fost pur politic, parlamentarii puterii s-au supus ordinelor date de Premierul Tariceanu.

Tot acum, Guvernul trebuie sa asigure fondurile necesare pentru pensiile agricultorilor, precum si pensiile aferente cadrelor militare din diverse structuri institu-

tionale, lucru care trebuia facut prin bugetul aprobat de Parlament. Toate aceste masuri duc la cresterea deficitului bugetar cu inca 1,2% din PIB.

De aceea, PSD se asteapta ca in 2006, deficitul bugetar sa explodeze, ceea ce va conduce la depasirea tintei de inflatiei de 7% si la scaderea puterii de cumparare a romanilor. Deteriorarea in continuare a indicatorilor macro-economici datorita politicii conjuncturale si incoerente a Guvernului ne poate costa integrarea in UE. Ne punem intrebarea legitima: cum crede domnul Tariceanu ca va putea sa faca fata economia romaneasca la provocarile europene daca in cazul gripei aviare, incompetenta si nesimtirea fara margini ale ministrului Flutur au condus la distrugerea unei industrii intregi cum este cea avicola?

Politica fiscala nu este nici ea departe de astfel de „reusite”. Politicile promovate de Guvernul Tariceanu in domeniul fiscalitatii pot fi impartite in doua etape: introducerea cotei unice de impozitare de 16% si japca practicata de catre stat pentru acoperirea golului bugetar care a urmat implementarii ei. „Politica lui 16 la suta” este pariul pierdut de guvernarea liberala a Romaniei. Rezultatele generate de aceasta masura fiscala sunt, in cel mai bun caz, mediocre, in timp ce efectele negative contribuie in mare masura la declinul pe care il inregistreaza economia romaneasca in ultimul an si jumatate.

Nu poti sa te lauzi ca esti mare liberal finantist daca adopti niste masuri economice cu rezultate absolut aberante. Introduci cota unica de 16% lasand oamenii cu venituri mari si foarte mari cu bani mai multi in buzunare si apoi nu mai stii ce sa faci sa temperezi consumul si, implicit, importurile si deficitul extern. Asta e rezultatul introducerii cotei unice: 300.000 de fericiti pe spatetele intregii tari. Profesorii si doctorii au castigat cateva sute de mii de lei in urma lui 16% si le intelegem pe deplin nemulțumirile salariale din acest moment.

Politica economica a Guvernului Tariceanu se bazeaza, in continuare, pe aprecierea semnificativa a monedei nationale, pe cresterea consumului si avantajul importurilor. Fara revizuirea profunda a politicii fiscale, regandirea modului de formare a veniturilor bugetare si modificarea priorităților de cheltuieli, Romania nu va putea sa faca fata presiunii uriașe care va lovi economia nationala in perioada post-aderare.

Implementarea cotei unice a provocat, in prima instanta, un deficit semnificativ de venituri la bugetul statului. Totul insa pentru o cauza nobila: sustinerea companiilor romanesti, care ar fi trebuit sa beneficieze din plin de asa-zisa relaxare fiscala.

Analiza performantelor economice inregistrate de companiile romanesti in 2005, releva nu succesul, ci

chiar esecul cotei unice de 16 la suta. Profiturile din industria prelucratoare au avut o tendinta de crestere modesta, in timp ce productia din ramurile respective a avut un ritm de crestere de sub doi la suta. Segmentele care au produs in mod real profituri sunt cele legate de consum, cu efectul deja cunoscut: cresterea ingrijoratoare a importurilor. In aceste conditii, economia nationala devine din ce in ce mai putin competitiva, iar productivitatea muncii sufera o scadere accentuata a ritmului de crestere.

Cota unica de impozitare a lasat la nivelul societăților comerciale si la nivelul populatiei mai multi bani decat se estimase initial. Aceste sume se ridica, potrivit analizelor, la peste doua miliarde de euro. Acestia sunt banii care lipsesc astazi din bugetele Educatiei, Cercetarii sau Sanatatii, sunt banii care lipsesc pentru finantarea proiectelor importante de infrastructura.

Din pacate, in Romania, cota unica a incurajat consumul, a incurajat importurile si a provocat derapajele substantiale din balantele comerciale.

Cota unica a lasat bugetul statului fara fonduri extrem de importante si a marcat scaderea tuturor indicatorilor economici. Cota unica a incurajat inflatia si aproape a stopat procesul dezinflationist. Cu toate aceste dezechilibre la nivel macroeconomic, cota unica nu a pus mai nimic in loc.

In 2005, Guvernul Tariceanu a reusit „performanta” remarcabila de a modifica Codul Fiscal de nu mai putin de patru ori, stergand orice pretentie de stabilitate si predictibilitate fiscale. In 2006, speriat, probabil, de propriul record, Guvernul a luat drumul dezbaterilor publice si al discutiilor interminabile. Zeci, poate chiar sute de variante au circulat in cadrul dezbaterilor, astfel incat sa ajunga la toata lumea. Traiai cu senzatia ca, de fapt, toata lumea se pricepe la fiscalitate in tara asta. In felul acesta Guvernul a reusit sa-si mascheze lipsa de profesionalism si incapacitatea de a lua decizii strategice. Luptele din interiorul Coalitiei, presiunile mari din partea grupurilor de interese au determinat prelungirea la infinit a discutiilor legate de Codul fiscal. In cele din urma, odiseea Codului Fiscal a luat sfarsit, exista niste modificari dar nici o strategie fiscala. Executivul a aprobat, dupa alte cateva saptamani de amanari, la sfarsitul lunii mai, propunerea de modificare a Codului Fiscal.

Chiar daca a "inghetat" cota unica si TVA, Guvernul este obligat sa majoreze nivelul veniturilor bugetare pentru a face fata angajamentelor care decurg din cali-

tatea de stat membru al UE. Oficialii europeni au cerut autoritatilor de la Bucuresti sa aloce din bugetul de stat mai multi bani pentru co-finantarea proiectelor europene. Altfel spus, UE ne da bani, dar nu ne baga in traista, mai trebuie sa depunem si noi un efort.

Solutia oferita de Guvern pentru cresterea veniturilor este reprezentata de extinderea brutala a cotei de 16% si impozitarea masiva a proprietatii. Cresterea impozitului pe proprietate este o masura la fel de disperata ca si cresterea TVA sau a impozitului pe venit, pentru ca nici

un contribuabil nu scapa de plata suplimentara. Astfel, extinderea cotei unice propune uniformizare intr-o societate macinata astazi de puternice discrepante sociale. Dincolo de caracterul ei profund antisocial, cota unice de 16% se intoarce acum impotriva celor care au beneficiat initial de aceasta masura. Impozitul pe dividende si pe veniturile din tranzactiile valutare lovesc categoriile de contribuabili cu venituri mari, cei carora cota unice le-a lasat in prima faza mai multi bani in buzunare.

Comunicat de presă

(16 iunie 2006)

Președintele PSD, Mircea Geoană a participat vineri, 16 iunie 2006, la Slobozia, la întâlnirea aleșilor locali din județele regiunii III de dezvoltare sud-est (Călărași, Ialomița, Giurgiu, Teleorman, Prahova, Dâmbovița și Argeș).

"Ne îndreptăm către alegeri, având un singur scop: să dărâmăm actuala putere care și-a demonstrat limitele, să câștigăm alegerile, să dăm României o guvernare stabilă și competentă. Dacă va fi, apoi, să ne alegem parteneri de guvernare, vom discuta după alegeri. PSD este prea mare și prea mândru, nu mergem în peșit la nimeni, să vină alții la noi, pentru că va fi un guvern social-democrat cu un prim-ministru de la noi", a declarat președintele Partidului Social Democrat, Mircea Geoană. Liderul PSD a susținut că declanșarea alegerilor anticipate este un risc pe care PSD trebuie să și-l asume, alegând răul cel mai mic dintre două rele. *"Un rău mare este să continuăm cu actuala formulă de guvernare certăreață și neserioasă și al doilea rău este să avem o perioadă de tulburare politică până la anticipate",* a afirmat liderul social-democrat.

Președintele PSD a apreciat că anunțul lui Sebastian Vlădescu privind deficitul bugetar de 2% din PIB, preconizat la rectificarea bugetară, constituie o dovadă că proiectul inițial de buget pentru 2005 a fost nerealist.

"Este obligatoriu ca premierul Călin Popescu Tăriceanu să vină în Parlament și să ne spună care sunt noile ținte macro-economice, pentru că este clar că nici inflația nu va fi respectată", a spus Geoană.

Președintele PSD a cerut Guvernului Tăriceanu să vină din nou în fața Parlamentului cu noul buget, având în vedere că Legislativul a aprobat un buget bazat pe un deficit de 0,5% din PIB, iar noua rectificare pe care intenționează să o facă Executivul ia în calcul un deficit de 2%, adică de 4 ori mai mare. *"A doua rectificare a deficitului bugetar într-o singură lună arată degringolada totală în care se află acest Guvern și incapacitatea sa de a administra banul public. Guvernul Tăriceanu trebuie să admită ratarea tuturor țăintelor economice asumate și să-și asume răspunderea",* a declarat Mircea Geoană.

Mircea Geoană le-a vorbit pe larg reprezentanților din cele șapte județe despre strategia de scoatere a României din sărăcia extremă, respectiv pentru creșterea nivelului de trai. Pentru aceasta, a subliniat Mircea Geoană, membrii PSD care vor să candideze la orice fel de funcții, la nivel național și local, trebuie să îndeplinească două condiții de bază: să aibă sprijinul organizațiilor din care fac parte și să fie competenți. Tocmai de aceea, PSD a început deja să își pregătească oamenii, în primă fază în cadrul școlii de proiecte - care îi ajută pe aleșii locali ai PSD să scrie proiecte pentru a putea obține fonduri europene pentru dezvoltarea comunităților locale. De asemenea, PSD va deschide în curând, la București, un centru de pregătire, care tocmai a obținut sprijinul socialiștilor europeni pentru a deveni un centru de pregătire la nivel regional, pentru toți social-democrații din Europa de Sud-Est.

Biroul de presă

**Conferința de presă susținută de euro-observatorii
Adrian Severin și Gabriela Crețu, deputați PSD, și
Adriana Țicău, senator PSD**

(16.06.2006)

Adrian Severin:

Bună ziua.

Vom ține astăzi această conferință a euro-observatorilor în trei, și anume împreună cu colegile mele, doamnele Gabriela Crețu și Adriana Țicău.

Eu am să spun doar câteva cuvinte foarte pe scurt în legătură cu deciziile care s-au adoptat în această săptămână și în legătură cu unele așteptări ale Uniunii Europene privind România. Colegile mele se vor referi la problemele legate de copii, un alt subiect care a fost prezent pe agenda acestei săptămâni, iar în celălalt caz de activitatea în comisii, în special în comisiile cu caracter economic.

Săptămâna trecută v-am prezentat inițiativa Grupului Socialist legată de o rezoluție privind România și Bulgaria. Săptămâna care se încheie astăzi a avut două momente legate de această rezoluție. Primul moment a fost cel de luna trecută în care grupul creștin-democrat s-a opus adoptării acestei rezoluții privind România.

Domnul Elmar Brok, președintele Comisie de Relații Externe spunea că întrucât nu există garanții că raportul Comisiei Europene va fi favorabil pentru menținerea datei de 1 ianuarie 2007, este preferabil ca Parlamentul să nu arate un entuziasm și o încredere prea mare față de această dată. Din acest motiv s-a ajuns ca în Plenul Parlamentului European să se supună la vot scoaterea de pe ordinea de zi a punctului respectiv. Grupul Socialist și-a menținut punctul de vedere și ținând seama și de alte voturi care i s-au alăturat, a reușit să mențină punctul respectiv pe ordinea de zi. După aceea, grupurile politice s-au întrunit, au negociat textul final și acest text a fost adoptat cu o largă majoritate.

Vreau să fac aceste precizări în încercarea mea consecventă și tradițională de a vă pune pe dumneavoastră de a înțelege întregul mecanism și întreagă atmosferă în care se desfășoară lucrurile în Uniunea Europeană și, în special, în Parlamentul European. De asemenea, vreau să arăt unde au fost principalele rezerve, la nivelul cărui grup a fost inițiativa. Fac această precizare, întrucât spre surprinderea mea și a colegilor mei de la Bruxelles, s-a anunțat cel puțin la un post de televiziune din România că această rezoluție se adoptă ca urmare a inițiativei Grupului Popular European. Ori, Grupul Popular European, care a participat în cele din urmă la definiti-

varea textului, este exact cel din rândul căruia s-a născut ideea scoaterii de pe ordinea de zi a acestei rezoluții. Prin urmare, realitatea faptelor este puțin diferită față de cum s-a prezentat la un anumit moment dat, iar presa noastră este de acum monitorizată foarte atent și la Uniunea Europeană, așa încât este bine să evităm asemenea erori. În același timp, eu nu mai vreau să intru în substanța rezoluției pentru că dumneavoastră o cunoașteți pe larg în acest moment. Eu cred că este o rezoluție care arată orientarea de bază a Parlamentului European și anume aceea de a susține data de 1 ianuarie 2007.

Am fost informat că astăzi, președintele Parlamentului European, domnul Josep Borrell, a dat o declarație în același sens, prezentând linia generală de orientare a Parlamentului European, ceea ce nu înseamnă că nu există păreri diferite atât la nivelul Parlamentului cât și la nivelul statelor membre. În consecință, nu înseamnă că e cazul să depunem armele în așteptarea unui deznodământ care nu poate fi decât fericit după părerea unora.

Încă o dată aud de la Bruxelles, în contextul Consiliului European, al summit-ului care are loc acolo, niște declarații triumfaliste venind de la Ministrul de Externe. Este o manieră cu care personal nu mă împac și nu ar trebui să ne împăcăm cu ideea că, știți cum se spune în permanență în presă că știrile bune nu sunt știri, iar pentru oamenii politici știrile proaste nu sunt știri. Deci, presa nu dă decât știrile proaste iar politicienii nu dau decât știrile bune. Mi se pare că și într-un caz și în celălalt, știrile ar trebui date așa cum sunt ele. Oamenii politici sunt chemați să anunțe populația atât în legătură cu lucrurile bune cât și în legătură cu lucrurile rele, în legătură cu ceea ce ne dă speranțe și în legătură cu ceea ce ne pune în gardă.

Am să spun doar că în marja acestor neclarități, desigur că, așa cum am anticipat, este încurajată manifestarea a tot felul de interese, a tot felul de agende, mai mult sau mai puțin personale, interese și agende extraromânești, nu din România. Așa se explică presiuni în legătură cu copiii și legislația în acest domeniu, despre care o să vă vorbească colega mea, așa se explică tot felul de speculații în legătură cu cazul închisorilor CIA. În fața acestor tipuri de lobby-uri, cred că este necesar și

important ca forțele politice din România să se unească. Singurul lucru pe care vreau să îl spun este că am avut sentimentul că în această săptămână grupul de euro-parlamentari observatori, independent de apartenența lor politică, a reușit să acționeze mai unitar, mai solidar, de aceea veți vedea că semnăturile noastre sunt pe mai multe documente. De asemenea, anumite inițiative pe care le-am luat, le-am pus în beneficiul comun și al celorlalte grupuri - mie mi se pare că acesta este un lucru important.

Ultima chestiune pe care voiam să o spun este legată de așa-numitele obligații ale României față de Uniunea Europeană și de cererile Uniunii Europene față de România. În dezbateră publică, se vorbește despre această Agenție de Integritate Morală ca fiind o cerere a Uniunii Europene. Vreau ca tehnic, în trei cuvinte, să vă lămuresc care este adevărul, pentru că acesta nu este adevărul. Cererile Uniunii Europene sunt acele cereri pe care ea le-a formulat în Rapoartele de țară sau în diversele rezoluții care s-au adoptat de către diverse instituții europene, cum ar fi Parlamentul European. Acestea sunt cererile Uniunii Europene. Faimoasa „to do list”, pe care nu știu cum o traduceți în românește - lista lucrurilor care trebuie făcute - nu este formată din cererile Uniunii Europene, ci din propunerile guvernului român! Sunt lucruri pe care noi le-am propus, nu ei ni le-au cerut! Ei ne-au cerut să atingem niște parametri de performanță și ne-au întrebat ce avem de gând să facem în această privință. Noi ne-am dus și le-am spus „uite, am vrea să facem cutare și cutare lucru”, fără să intrăm în detalii și considerându-se de la sine înțeles că tot ceea ce vrem să facem nu va contrazice standardele europene, „aquisul” comunitar, valorile Europei. Agenția de Integritate nu este cerută de Uniunea Europeană. Este propusă de guvernul României, mai exact de guvernul Năstase, ca unul din mecanismele care se integrează procesului mai larg de combatere a corupției, această combatere fiind, într-adevăr, cerută de Uniunea Europeană. Pentru că mai multe explicații la data respectivă nu s-au dat și pentru că nu s-a văzut la data respectivă ce ar putea fi rău cu aceasta agenție, Uniunea Europeană a acceptat-o și ea a rămas pe documentul care se cheamă „to do list”. În consecință, guvernul Năstase a propus și un proiect de lege. Un proiect de lege pe care l-a conceput împreună cu reprezentanții societății civile și cu asistența experților Uniunii Europene. Acest proiect de lege a trecut prin Camera Deputaților sub guvernul următor, sub guvernul Tăriceanu, în 2005. Apoi a fost transferat, după adoptarea în Camera Deputaților, Senatului. Aici, doamna Monica Macovei, pentru motive și interese care rămân să fie lămurite, a procedat într-o manieră cât se poate de nedemocratică și a realizat blocarea unei dezbateri parlamentare printr-o

intervenție guvernamentală, ceea ce, fără îndoială, este în afara oricărei discuții legate de separația puterilor. Bun - că acest blocaj s-a produs, dezbateră unui document în legătură cu care aveam un angajament luat și care fusese conceput împreună cu Uniunea Europeană, care fusese adoptat de una dintre Camere. Este un lucru rău! Mai rău este însă faptul că acest proiect a fost înlocuit cu un altul care, iată, este criticat ca profund nedemocratic de însăși societatea civilă și, bineînțeles, este criticat și de partidele politice, inclusiv de cele din coaliție. Pentru a împiedica o discuție serioasă, pe fond, a acestui document - nu am timp să critic acum documentul și nici nu este obiectivul meu - doamna Macovei dezinformează opinia publică și spune că acest document este cerut de Uniunea Europeană. Mai mult decât atât, trebuie să subliniez faptul că documentele și poziția Uniunii Europene au o succesiune în timp. Ultimele cereri, de care este practic condiționat accesul la 1 ianuarie 2007 sunt formulate în ultimul Raport de țară și în ultima Rezoluție a Parlamentului European. Or, acolo nu se face nici un fel de vorbire despre această Agenție. Mai mult decât atât, când a fost întrebat comisarul Olli Rehn în legătură cu opțiunea pe care trebuie să o facă România între a se concentra asupra aplicării legilor sau asupra adoptării de noi legi, răspunsul a fost clar și repetat: România nu la legi stă prost, ci la aplicarea lor. Ceea ce trebuie să facă România este să aplice legile, nu să vină cu noi și noi legi care creează o instabilitate legislativă. Față de această situație și considerând că o Agenție de Integritate Morală este necesară, nu putem decât să spunem că: 1. este falsă impresia că aceasta este impusă de Uniunea Europeană și 2. cu atât mai falsă este impresia că Uniunea Europeană este de acord cu proiectul concret de lege pe care doamna Macovei, împreună cu o altă doamnă, doamna Mungiu-Pippidi, care din nou face politică deghizată sub masca de societate civilă, încearcă să o impună. Profit să spun acum că este extrem de grav și de periculos jocul doamnei Mungiu-Pippidi. Dacă dânsa vrea să facă politică în continuare, poate să intre în partidele politice. Ni se pare că este, pur și simplu, imoral să vii și să te prezinți cu o agendă politică secretă în fața societății civile românești sau să te prezinți în fața instituțiilor europene ca societate civilă când tu, în realitate, ai parti-pris-uri politice și o agendă și obiective politice. Ni se pare absolut inacceptabil lucrul acesta. Ca să nu mai spun că ar trebui să vedem pe cine mai reprezintă la ora actuală doamna Mungiu și SAR-ul, când foarte mulți dintre noi am plecat din această organizație, scârbiți de modul în care ea este manipulată. În al doilea rând, mă întreb de ce doamna Monica Macovei dezinformează cu un asemenea tupeu și insistență societatea românească, încercând în același timp să promoveze un proiect de lege în legătură cu care

o zdrobitoare majoritate a clasei politice și a societății civile este de acord că nu respectă standardele și valorile europene. Riscăm să pățim ceea ce s-a întâmplat în Bulgaria, când din cauza unui entuziasm de a modifica Constituția repede, s-a ajuns la niște texte discutabile care pun în dificultate candidatura Bulgariei. Dar acolo este vorba de niște texte care pot fi interpretate într-o manieră care să ducă la niște concluzii că ar fi vorba de un control al Justiției de către Executiv. În cazul acestui proiect de lege, ca și al altora promovate tot de doamna Macovei, lucrurile sunt extrem de clare: se merge împotriva valorilor europene, împotriva Constituției. Nu înțelegem de ce acest proiect de lege nu este predat spre aviz Uniunii Europene, Comisiei de la Veneția pentru democrație! Explicația simplă care ni se dă este că nu avem timp. Să adoptăm repede ce e de adoptat pentru că cine nu adoptă e împotriva integrării în Uniunea Europeană! Lucrul acesta este fals. Dimpotrivă - dacă vom adopta proiectul acesta, riscăm, în condițiile atâtor critici care încă mai sunt cu ochii pe noi, să avem de plătit niște amenzi politice extrem de usturătoare.

Acestea sunt lucrurile pe care am vrut să vi le precizez în legătură cu această problemă. E vorba și de alte legi care au aceleași păcate și promovate în același stil, în același sistem. Nu trebuie să luăm numele Uniunii Europene în deșert și tot ceea ce dorim să promovăm, mai mult sau mai puțin discutabil, să punem pe seama cererilor Uniunii. Desigur că, spre a nu crea vreo confuzie, partidul nostru crede că o asemenea Agenție de Integritate este necesară, dar nu ca factor de anchetă și sancțiune, ci ca factor de prevenție, care să întărească transparența în societatea românească, nu ca instituție care să înlocuiască puterea judecătorească sau să limiteze capacitatea și autonomia puterii judecătorești. De asemenea, credem că această instituție trebuie făcută în conformitate cu standardele europene. Dacă vom fi în stare să o facem - și există o lege în ultima Cameră care va fi adoptată rapid, dacă e mare urgență - vom fi felicități, dacă nu vom reuși să facem acest lucru până la sfârșitul anului nu va fi această cauză pentru amânarea României, dar dacă vom face o lege proastă, sub cuvânt că nu avem timp să ne ocupăm de conținutul ei, atunci este posibil ca această lege să ne fie imputată și să aibă o influență negativă în ceea ce privește integrarea noastră.

Sunt lucruri pe care am vrut neapărat să vi le spun pentru că circulă tot felul de informații, de știri... Încă ceva - noi intenționăm chiar să ne adresăm în scris comisarului Olli Rehn, pornind de la Rezoluția care a fost adoptată de Parlamentul European, pentru a preciza și în scris ceea ce se pare că i-a precizat verbal domnului Marko Bela, în calitate de prim-ministru și anume că aceasta nu este o condiție de care depinde accesul la 1

ianuarie 2007. E un angajament al României, e un proiect românesc, România trebuie, sigur, să își ducă la îndeplinire angajamentele, dar în condiții în care respectăm și valorile europene și dorințele Uniunii, care țin de mai multă transparență și nu de mai multă limitare a puterii judecătorești.

Eu mă opresc aici.

Gabriela Crețu:

Bună ziua încă o dată.

O să îmi permiteți să vă spun astăzi două categorii de lucruri. Prima dată am să vorbesc despre o temă care interesează statul român. În a doua parte, despre ceva ce interesează cetățenii români în general, nu doar autoritățile.

De o bună bucată de vreme, știți și dumneavoastră, s-a reluat un lobby extrem de insistent pe tema adopțiilor internaționale. Știm că sunt implicate ONG-uri, că e implicată o parte chiar și a politicienilor. Dar așa vrea să fac niște clarificări despre ceea ce se întâmplă de fapt în Parlamentul European și ceea ce am încercat eu să fac pentru a lămurii situația. Asistăm de fapt la un „război al celor două roze”, o să dureze 30 de ani, între timp o să vorbim despre copii care sunt adulți sau buniici deja, și care, din păcate, ia tenta bătăliei între orgolii. Pe lângă „nu ne vindem copii”, „noi muncim, nu gândim”, au apărut alte asemenea teme... În această săptămână a fost un adevărat război cu e-mail-uri în cadrul Parlamentului European între două părți care s-au constituit, dar nu cred că întotdeauna s-au ascultat una pe cealaltă. Cu câteva săptămâni în urmă, dat fiind apariția acestei teme și pentru că consider că trebuie să ne intereseze copiii, am încercat să fac în țară niște demersuri - am cerut informații autorităților locale, am vizitat eu însămi mai multe locuri în care trăiesc copii aflați sub protecție în țara noastră, în grupul socialist țin legătura cu Ana Maria Gomes, care este colega noastră foarte implicată în acest domeniu, dar am încercat și altceva: să ascult și partea adversă, pentru că există, inclusiv în grupul socialist, oameni care au spus că mai avem ceva de făcut și chiar și în modul în care vorbim de adopțiile internaționale este ceva în neregulă. Am vrut să văd de ce au spus lucrul respectiv. L-am cunoscut pe parlamentarul francez care a scris celebra declarație în Parlamentul European care a generat acest război, cu care am stat de vorbă. Am să vă transmit concluzia mea și câteva lucruri care nu s-au spus, de fapt. Noi nu spunem argumentele adevărate. De ce nu mai vrem să facem adopții internaționale și de ce s-a introdus moratoriul privind adopțiile? Mergem numai pe „avem noi grijă de copiii noștri”, care e un argument bun, dar nu întotdeauna convingător pentru ceilalți! Am solicitat și Oficiului Național de Adopții să vorbească

despre aceste lucruri.

Prin legile de care vorbim, noi decidem destinul unor oameni, pentru că nu e totuna să ajungi ființă traficată pentru organe sau pentru pedofilie sau să ajungi într-o familie minunată, unde să găsești părinți sau să trăiești într-un cămin de copii. Sunt lucruri foarte diferite, și de asta trebuie să discutăm serios. Sunt la ora asta un număr foarte mare de copii din perioada 1996 - 2000, până ce s-a introdus moratoriul din 2001, de a căror soartă nu mai știm nimic! Așa se justifică de ce suntem atât de reticenți - nu pentru că nu ne vindem copiii, ci pentru că ne interesează soarta copiilor. Pe bună dreptate, nu toți sunt traficanți de copii! Unii sunt parlamentari extrem de serioși care sunt foarte bine intenționați. Din acest motiv nu facem, în acest moment, adopții internaționale! Pe de altă parte, există între acele cazuri celebre rămase nerezolvate și situații asupra cărora trebuie să ne aplecăm și să vedem despre ce este vorba, pentru că sunt situații în care un copil a fost înfiat de o familie și acesta are un frate în România și acea familie ține să întregească mica familie a celui adoptat. Nu cred că avem întotdeauna suficiente argumente să o spunem - „e român, e al nostru”, nu vrem să creăm posibilitatea de apropiere a celor doi frați între ei. Asta nu înseamnă că deschidem din nou calea acelor adopții internaționale necontrolate. A fost cel mai grav lucru, despre care, trebuie să recunoaștem, presa a vorbit la vremea respectivă. Pe de altă parte, din ce am vorbit cu autoritățile locale de protecție a copilului, am tras o concluzie, și anume că avem o legislație nouă, care e în vigoare deja de un an și jumătate. Cred că un studiu de evaluare a impactului pe care l-a avut, a consecințelor ei, trebuie făcut. Nu e vorba aici de adopțiile internaționale! Subliniez, e vorba de felul în care în interior, în țară, rezolvăm aceste probleme. E posibil ca anumite prevederi să necesite o anumită modificare pentru ca, repet, soarta copiilor să fie cât mai bună și să găsim soluții cât mai bune pentru ei și, de cate ori e posibil, să satisfacem și cererile de adopții, pentru că la ora aceasta sunt mai multe cereri de adopții naționale decât copii de adoptat! Dar avem și 32 000 de copii care sunt în îngrijire familială, sau în alte forme de care știți foarte bine. Eu încerc, în Partidul Social Democrat, în care pe cont propriu să încercam să analizăm, dar solicităm - chiar ieri am stat de vorbă cu Teodora Bertzi, care conduce acum Oficiul Național de Adopții -, să se facă acest lucru și de la nivelul autorităților. Insist: nu vreau să mergem pe sloganuri și să aud după această conferință de presă că aș fi supporter - căci nu sunt nici într-un fel! - al exportului de copii sau mai știu eu ce... trebuie să vedem cum să aplicăm legile cât mai bine! Dacă anumite legi sunt extrem de restrictive, căci despre asta se vorbește în Parlamentul European... ceea ce a atacat parlamentarul

francez este un fapt, și anume că Comisia Europeană nu se referea la România, a insistat, mi-a spus în față, nu este vorba de România, nu e vorba de integrarea la 1 ianuarie 2007, tot ceea ce a vrut, nu un război, a fost să sublinieze că uneori Comisia Europeană, inclusiv Parlamentul European sunt tentate să impună anumite reguli care sunt extrem de restrictive și care pot să aibă efecte pozitive, dar pot, uneori, și să creeze anumite dificultăți. Noi vom lucra în grupul nostru pe aceasta temă, și sperăm că și autoritățile vor face același lucru pentru că nu trebuie să punem în umbră deosebitele realizări din domeniu. S-a ameliorat mult situația. Ca jurnaliști, știți acest lucru. Față de ceea ce era în căminele de copii cu mai mulți ani în urmă și felul în care în ultimii ani se organizează protecția copilului este, totuși, o mare diferență, și ar fi păcat că noi înșine să nu gestionăm bine lucrurile și să promovăm mereu un brand de țară în care să apară imaginea unui copil murdar și plângând.

Cel de-al doilea aspect este următorul: cea mai frumoasă frază pe care am auzit-o în Parlamentul European în această săptămână era în timpul dezbaterii despre viitorul Europei, a fost „stimați colegi, trebuie să predăm Europa”. Nu era vorba să o predăm dușmanului, ci să o predăm copiilor, tinerilor, oamenilor pentru că oamenii iubesc acele valori care înseamnă Europa, dar nu știu că asta înseamnă Europa. Din acest punct de vedere, am să încep această a doua parte cu o afirmație: la Parlamentul European se discută, ca de obicei, lucruri care la noi nu se discută! Vina nu e a lor. E a noastră, că tăcem. Am să dau două exemple de lucruri de acest tip care s-au discutat în Parlamentul European în această săptămână.

A început Campionatul Mondial. Să nu îmi spuneți că și la noi s-a discutat despre același lucru. Pe lângă discuțiile despre campionat, acolo a mai fost un slogan - să forțezi fete vânzându-le ca să facă sex nu e un sport. E vorba de traficul de ființe umane și de prostituția forțată, în special, în acest caz, a fost vorba de campania inițiată de socialiști și la care au aderat și celelalte grupuri parlamentare, împotriva traficului de ființe umane la Campionatul Mondial. Port însemnul acestei campanii. Comisarul Fratini a fost la Parlamentul European și s-a dezbătut această temă și măsurile care au fost luate de Comisie și de guvernul german pentru limitarea traficului. Asta nu e o problemă care nu ne privește! E o problemă pe care nu o avem, dar e o realitate care există, pentru că le privește pe fete și, mai recent, și pe băieți și copii, din păcate, din familiile mai sărace și mai needucate care pot fi convinși de nu știu care persoană că vor găsi un loc de muncă sau un mijloc de trai în Occident și ajung acolo și sunt forțate sau, repet, forțați, în ultima vreme, pe lângă fete și femei, sunt copii și tineri care sunt forțați să se prostitueze. Noi nu vorbim destul de acest lucru, și suntem o țară de tranzit și, din păcate, și o țară de origine. Am văzut un

film excepțional făcut de o jurnalistă germana de origine română în Bulgaria despre niște fete implicate în trafic. Ar trebui să ridicăm aceste probleme.

Al doilea lucru a fost Rezoluția legată de creșterea reacțiilor homofobe, xenofobe și rasiste în Europa. Trebuie să spun că am scăpat de data asta, pentru că bănuiesc că a fost într-un fel bine că s-a întâmplat așa, că evenimentele de la București de acum câteva săptămâni nu ajunseseră la Comisia pentru Drepturile Omului sau se terminase elaborarea Raportului și atunci nu am fost printre acele țări, Belgia, care a fost nominalizată, de Franța, dar și de Polonia și de Rusia, în care au fost manifestări de intoleranță extrem de violente. Cred că Europa înseamnă și toleranță. Din acest punct de vedere, trebuie să învățăm să îi acceptăm pe ceilalți. Jucați un rol extraordinar în a-i determina pe oameni să îi accepte pe cei care sunt altfel. Tocmai vin de la o activitate a comunității rome care, de asemenea, se plângea de o anumită intoleranță. Și noi, românii, în Europa, putem fi priviți cu o anumită intoleranță, dacă intoleranța devine o regulă. Și noi suntem diferiți de restul europenilor!

Au mai fost, cu certitudine, și alte teme, dar una dintre ele va fi subliniată de Adriana Țicău, tot temă despre care Europa vorbește și noi nu, cercetarea embrionară și tot ceea ce derivă pentru ființa umană, ca sănătate, dar și ca viitor monstruos din clonare și așa mai departe.

Mulțumesc frumos.

Adriana Țicău:

Bună ziua.

Particip acum pentru prima dată la o conferință de presă a euro-observatorilor și, spre deosebire de colegii mei, voi prezenta un pic mai tehnic din dezbaterile care au avut loc la comisiile din Parlamentul European. Eu sunt membru la Comisia de Transport și Turism, dar am participat și la lucrările Comisiei de Industrie, Servicii și Energie.

Vreau să vă spun că săptămâna aceasta Parlamentul European a aprobat câteva documente importante ale acestor comisii și am ales pentru dumneavoastră câteva dintre acestea. Întâi și întâi, pentru programul-cadru 7 de cercetare - acest program se va întinde pe perioada 2007 - 2013 și va avea un buget de peste 50 de miliarde de euro. Deși programul FP 6 a avut un buget de aproximativ 16 miliarde de euro, și Parlamentul European, dar și Comisia Europeană, și-au propus să investească mai mult în cercetare având ca target să dubleze bugetul alocat. Iată însă că bugetul asupra căruia a convenit Parlamentul European este de 50,5 miliarde de euro.

Sunt câteva direcții principale ale acestui program și voi aminti programul „Cooperare”, cu un buget de 32 582 milioane de euro, care încurajează cooperarea internațională pentru proiectele de cercetare în domeniul sănătății, agriculturii și bio-tehnologiei, comunicațiilor și tehnologiei informațiilor și aici menționez că bugetul pe următorii 7 ani în acest domeniu este de 9 050 milioane de euro - iată un buget consistent. De asemenea,

nano-tehnologie, energie, mediu, transporturi, științe umane, securitate și spațiu.

Programul „Idei” are un buget estimat de 7 560 milioane de euro, prevede că prin Consiliul European de Cercetare să poată fi coordonate și gestionate proiecte de cercetare pe care să le înainteze cercetători sau echipe de cercetători. Pentru a putea avea garanția că această sumă va fi folosită pentru proiecte, Parlamentul European a cerut ca doar 3 % din bugetul alocat Consiliului European de Cercetare să fie alocat cheltuielilor administrative și de personal.

Programul „Oameni” are un buget de 4 927 milioane de euro și va încuraja tinerii cercetători să se dedice carierei de cercetător sau unei cariere academice.

Programul „Capacități” are un buget de 4 042 milioane de euro și este dedicat dezvoltării infrastructurii de cercetare.

Parlamentul European dorește ca măcar 15 % din bugetul alocat programului-cadru 7 de cercetare să fie dedicat întreprinderilor mici și mijlocii.

De asemenea, vreau să vă spun că Uniunea Europeană și-a propus ca până în anul 2010 3% din PIB-ul Uniunii să fie alocat cercetării. În această perspectivă, până în 2010 Uniunea Europeană va avea nevoie de un număr suplimentar de 700 de mii de cercetători.

Pentru că sunt senator în Comisia Economică de Industrie și Servicii din Senatul României, împreună cu colegii mei din Comisie, vom analiza legislația în vigoare și, împreună cu factorii de decizie, vom încerca să vedem care sunt măsurile legislative pe care România le poate lua pentru a dezvolta sectorul de cercetare și pentru a încuraja IMM-urile și sectorul privat să investească în activitatea de cercetare. Vreau să mai menționez faptul că Uniunea Europeană și-a propus ca două treimi din bugetele alocate pentru cercetare să vină din sectorul privat.

Un alt program de cercetare este programul „EuroAtom”. Nu voi insista asupra acestuia, menționez doar că are un buget de 3 092 milioane de euro și este dedicat atât activităților din programul nuclear al centrului comun de cercetare, dar, de asemenea, și cercetărilor în zona unor noi surse de energie.

Legat de Comisia de Transport și Turism, două documente importante au fost aprobate și vor avea impact și asupra României. Primul se referă la implementarea unui sistem european de semnalizare feroviară. Vreau să menționez că astăzi în Europa există 20 de astfel de sisteme, ceea ce îngreunează transportul pe calea ferată, în special pe distanțe lungi. Parlamentul European a arătat că astăzi, în Europa, doar 13 % din transportul de marfă se desfășoară pe calea ferată, spre deosebire de 27 % în Statele Unite, și se consideră că introducerea unui sistem unificat de semnalizare pe cale ferată, modern, di-

gital, va permite ca să realizeze o mai bună inter-operabilitate între aceste sisteme, crescând ponderea transportului de marfă pe calea ferată. Parlamentul European a considerat că această investiție este o investiție în infrastructura de transport, de aceea a solicitat Comisiei Europene ca 50 % din bugetele necesare pentru investiții să fie co-finanțări din partea Uniunii Europene. Ca surse pentru aceste co-finanțări s-au menționat programul „Ten” pentru transport, deci construcția de rețele telematice la nivel european, Fondul de Dezvoltare Regională, Fondul de Coeziune, dar, de asemenea, și din fonduri de cercetare. Pentru început se va porni cu 6 coridoare feroviare și, pentru a încuraja statele să adopte acest sistem modern, s-a propus chiar o măsură descrescătoare privind acordarea de ajutoare financiare europene.

Cel de-al doilea subiect legat de transport se referă la securitatea aviației civile. La ora aceasta, există la nivelul Uniunii Europene niște reglementări care conțin

însă multe detalii tehnice. Uniunea Europeană consideră că aceste detalii tehnice trebuie scoase din reglementare și vor fi adoptate de către un comitet de reglementare sub noțiunea de informație clasificată a Uniunii Europene și va fi transmisă doar operatorilor interesați. Parlamentul European s-a arătat preocupat de faptul că în propunerea de reglementare a Comisiei Europene nu se menționează cum vor fi suportate costurile legate de securitatea aviației civile între operatori de transport și între administrațiile aeroportuare. Grupul politic socialist din Parlamentul European a înaintat o întrebare, iar Comisia Europeană va răspunde până la data de 15 iulie prezentând poziția sa vis-a-vis de modul în care ar recomanda ca aceste costuri să fie suportate de participanții la transportul aerian, pentru aviația civilă.

Fiind detalii tehnice, nu am vrut să intru foarte mult în prezentarea acestora, dar am pregătit pentru cei interesați câteva dintre aceste detalii.

Vă mulțumesc.

Comunicat de presă

(21 iunie 2006)

Deputații PSD Viorel Hrebenciuc, Miron Tudor Mitrea, Valeriu Zgonea, Cosmin Nicula, Valer Dorneanu, Mihai Tudose, Răzvan Bobeanu, Alexandru Mazăre, Eduard Martin Stelian, Claudiu Manda, și senatorul Șerban Nicolae au inițiat luni, 19 iunie 2006, 4 proiecte de lege, având drept obiective generale respectarea și ocrotirea proprietății, asigurarea unui cadru economic sănătos, bazat pe concurență loială și nediscriminare, precum și armonizarea unor prevederi legislative românești cu normele europene în vigoare.

Două dintre acestea - Propunere legislativă pentru completarea O.G. nr. 89/2004 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea eficientă a veniturilor cu destinație specială în sectorul energetic, aprobată prin Legea nr. 529/2004 și Propunere legislativă privind modificarea Legii nr. 318/2003 (Legea energiei electrice) - cuprind noi reglementări în sectorul energetic. Pe de o parte, ele vin să asigure protecția consumatorilor casnici aflați în pericol de a rămâne fără energie electrică, în lipsa unor reglementări care să oblige agenții economici care vor prelua rețelele transport și distribuție disponibilizate din sistemul național energetic să respecte obligațiile operatorului inițial. Pe de altă parte, în spiritul art. 44 din Constituția României - dreptul de proprietate - acestea corectează unele prevederi ale Legii nr. 318/2003 care a acordat, în baza unor autorizații și licențe, dreptul de uz și servitute, cu titlu gratuit, asupra terenurilor pe care se vor efectua lucrări de realizare

re tehnologizare a capacităților energetice.

În sprijinul asigurării unui climat concurențial corect, prin anularea unor avantaje neloiale create între diferiți agenți economici și stabilirea unor relații precise între operator și beneficiar, vine propunerea de modificare a Legii nr. 351/2004 (Legea gazelor). Astfel, un agent economic privat nu trebuie să beneficieze de înlesniri neconcurențiale din partea statului, cum ar fi folosirea unor terenuri în mod gratuit în vederea obținerii unor profituri financiare prin ulterioara exploatare a lucrărilor și investițiilor efectuate pe asemenea terenuri. În aceeași postură favorizată se va afla agentul economic și în cazul în care, prin actualul act normativ, va beneficia de dreptul de uz și de servitute în mod gratuit și pentru terenurile aflate în proprietate privată.

Cea de-a patra propunere legislativă - privind modificarea Legii nr. 49/2006 pentru aprobarea O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice - vizează reanalizarea și armonizarea actului normativ enunțat cu convențiile europene în domeniu, respectiv Convenția asupra circulației rutiere încheiată la Viena în 1968 și ratificată prin Decretul nr. 318/1980 și Convenția europeană cu privire la efectele internaționale ale interzicerii dreptului de a conduce un vehicul cu motor, adoptată la Bruxelles la 03 iunie 1967, ratificată de România prin Legea nr. 126/1997.

Ștefan Valeriu Zgonea
Deputat PSD

Moțiunea "Educația- victimă în lupta dintre PNL și PD"

(20.06.2006)

Domnule Președinte,

Doamnelor și domnilor deputați,

Grupul Parlamentar al Partidului Social Democrat din Camera Deputaților constată situația gravă în care se află sistemul de învățământ după 500 de zile de la instalarea actualului Guvern.

Este evident astăzi că Alianța D.A. a câștigat voturile profesorilor cu promisiuni pe care ulterior le-a ignorat: alocarea a 6% din PIB pentru învățământ, dublarea salariilor profesorilor, eliminarea ingerințelor politice, promovarea parteneriatului social pentru reconstrucția sistemului educativ românesc, altele.

În același timp, Grupul Parlamentar al Partidului Social Democrat din Camera Deputaților constată că educația a devenit teatrul bătăliei politicianiste între PNL și PD. Disputele dintre Primul-Ministru Călin Popescu Tăriceanu și Ministrul Educației și Cercetării, Mihail Hărdău, sunt de notorietate publică și afectează grav buna gestionare a sistemului de învățământ.

Angajamentele semnate cu toate sindicatele din învățământ nu au fost respectate, opinia publică asistând la dispute sterile, care nu au adus fondurile necesare, întrucât Guvernul își contestă propriile proiecte.

Aceasta este o dovadă clară a unei guvernări lipsită de coerență, de responsabilitate, în totală incapacitate de a-și respecta angajamentele.

Mai mult decât atât, disputa politicianistă pune și instituțiile statului în imposibilitatea menținerii credibilității, autorității și funcționalității normale în folosul

cetățenilor.

A fost doar o problemă de timp ca dezorganizarea propagată treptat în sistemul de învățământ să producă evenimente grave, cum este cel petrecut în ziua de 17 iunie a.c. când un ziarist a ajuns în posesia subiectelor pregătite de Serviciul Național de Evaluare și Examinare din MEEdC pentru testarea națională a absolvenților clasei a VIII-a.

Un astfel de eveniment decredibilizează un examen național în care sunt implicați aproape un sfert de milion de elevi, cărora adăugându-le doar părinții și bunicii ajungem la aproape 10% din populația țării.

Neîncrederea și emoția generată de eveniment au adus elevii, părinții, dar și profesorii în situația de a suporta o bătălie politicianistă și ireponsabilă de care nu se fac vinovați.

Desigur nu este dificil răspunsul la întrebarea: ce guvernează actuala putere, relația din interiorul Alianței sau interesul major al populației?

Pe cât de simplu este răspunsul, pe atât de grav și inacceptabil este rezultatul care arată disprețul total față de educație și față de interesul populației.

Grupul Parlamentar al Partidului Social Democrat cere membrilor Camerei Deputaților să sancționeze lipsa de responsabilitate față de un domeniu atât de important cum este educația și să susțină demiterea imediată a Ministrului Educației și Cercetării, domnul Mihail Hărdău

Conferința de presă

(18 iunie 2006)

Cristian Diaconescu:

Bună ziua, doamnelor și domnilor.

Vă mulțumesc pentru prezența dumneavoastră la conferința de presă a Partidului Social Democrat. Dați-mi voie să începem această conferință prin a vă anunța solicitarea Partidului Social Democrat în legătură cu demiterea de urgență a conducerii Ministerului Educației, în special a ministrului Mihail Hărdău, atât în legătură cu incidentul care s-a produs ieri și care, până la urmă, nu a făcut decât să anunțe punctul culminant al eșecului gestionării activității în domeniul educației din România. Faptul că la 24 de ore după ce incidentul care a avut loc în sediul Ministerului Educației nu există până în acest moment nici o asumare de responsabilitate din partea întregii conduceri a Ministerului, reprezintă, în opinia noastră, un gest de imoralitate fără precedent. Actuala coaliție trebuie să explice pentru ce mai avem un ministru al Educației. De ce trebuie să plătim din bani publici doar pentru ca guvernul să stea liniștit și să nu deranjeze Partidul Democrat în ceea ce privește configurația actualului guvern. Ministrul Hărdău și-a dovedit incapacitatea, nu a fost în stare să negocieze cu profesorii, nu a fost în stare să aplice reforma cât de cât minimală într-o zonă extrem de sensibilă și complicată în legătură cu societatea românească, nu a fost în stare să facă programe, să atragă finanțări publice. Nu au fost decât minciuni începând cu vara anului 2004 când s-au promis, prin scrisori personalizate, salarii majorate la profesori, minciuni după ce profesorii s-au revoltat; cadrele didactice au cerut aplicarea acestor promisiuni. și când li s-a spus că miliarde vor merge pe programe în domeniul învățământului, numai că aceste probleme la nivel național nu au putut fi gestionate, dar Ministrul Educației nu e în stare nici măcar să disciplineze colegii în propria clădire în care funcționează această instituție. Sistemul de învățământ este complet nereformat, nu există strategii coerente, se refuză dialogul cu cadrele didactice, nu știu ce ar mai trebui făcut, în rău - evident, pentru ca guvernul și premierul Tăriceanu să fie convinși de necesitatea de a găsi un om capabil câțiva profesioniști care să se ocupe în od serios de acest sistem.

În continuare voiam să mă refer la o altă problemă legată de moțiunea de cenzură pe care Partidul Social Democrat o va introduce în săptămâna următoare. Această moțiune de cenzură are la bază raportul privind primele 500 de zile de guvernare de dreapta în România; este pregătită în cadrul departamentului Consiliului Național al Partidului Social Democrat și, în mod evident, vom sancționa și vom arăta public acest lucru,

neîndeplinirea promisiunilor din programul de guvernare care a fost aprobat în parlamentul României în decembrie 2004. Vom scoate în evidență erorile, lipsa de capacitate a Guvernului de dreapta în domenii cheie privind ridicarea nivelului de trai, combaterea sărăciei, stimularea sectorului productiv, integrarea europeană. Sancționăm prin această moțiune, practic, haosul și dezinteresul la nivelul autorităților centrale și locale din România, cu repercursiuni foarte grave în legătură cu viața oamenilor din această țară. Este aroganța primului ministru care, într-o intervenție televizată, a acuzat Partidul Social Democrat că nu dorește integrarea europeană deoarece formulează și va depune în Parlament o moțiune de cenzură. Ținem să îi reamintim domnului prim-ministru faptul că Guvernul Partidului Social Democrat este cel care a închis negocierile și din decembrie 2004 atragem constant atenția Guvernului în legătură cu neîmplinirile, în legătură cu lipsa de capacitate de gestiune a treburilor țării în ceea ce privește integrarea europeană. După ce au criticat nedrept și chiar nefiresc modul în care a fost negociată și finalizată integrarea în Uniunea Europeană, atât primul ministru, cât și președintele României, nu s-au sfiit să semneze Tratatul de Aderare în aprilie 2005, beneficiind în acest fel, și foarte bine că au făcut, de un program finalizat de Partidul Social Democrat. Președintele Partidului Social Democrat, după cum cunoașteți, a propus în repetate rânduri un pact politic pentru integrare, domnul Tăriceanu l-a refuzat, fără măcar să asculte punctele noastre de vedere. Totodată, Partidul Social Democrat a atras atenția pregătirii României pentru absorbția fondurilor comunitare încă de acum câteva luni. În plin scandal al coaliției, domnul Tăriceanu a descoperit - iată - că integrarea ar putea să genereze probleme și vă putem confirma că, indiferent de decizia politică prin care sperăm să ni se confirme data de 1 ianuarie 2007, este aproape sigur în acest moment că România va beneficia, cu ghilimelele de rigoare, de perioade de monitorizare în care fondurile comunitare vor fi limitate sau chiar absente în zonele lipsite de performanță. și aici aș nominaliza în special infrastructura, agricultura și administrația locală. Îi spunem domnului prim-ministru Tăriceanu faptul că dușmanii domniei sale nu se află în Partidul Social Democrat sub aspectul procesului de integrare. Dușmanul trebuie căutat în propria ogradă, printre membrii coaliției. și, totodată, cred că domnul prim-ministru și Guvernul ar trebui să se gândească măcar în ultimul ceas în legătură cu ceea ce au de făcut pentru întocmirea legilor necesare, pentru a asigura

capacitatea administrativă de absorbție, atât la nivel central, cât și local, pentru a stabili măcar acum listele de priorități în legătură cu procesul de integrare europeană. Totodată, este necesar să își stimuleze proprii parlamentari, să vină în parlament și să voteze legile integrării. Primul ministru nu are dreptul să ceară Partidului Social Democrat să nu mai depună moțiuni de cenzură. Această declarație este un act anti-constituțional și anti-democratic.

Un alt element pe care aș dori să-l discutăm și să vi-l prezint se referă la anunțatele acțiuni de protest ale pensionarilor, după cum cred că știți; în următoarea săptămână în diverse orașe din România vor fi organizate acțiuni de protest din partea oamenilor de vârstă a treia, din partea pensionarilor exasperați din cauza situației absolut de nerezolvat pentru mulți dintre ei în ceea ce privește traiul zilnic și în ceea ce privește condițiile minime de existență într-o țară care dorește să devină membră a Uniunii Europene, să fie integrată în lumea civilizată. Dorim să îl anunțăm pe prefectul de Galați că la 21 iunie, Alianța Pensionarilor din Galați organizează o acțiune de protest. Fac acest anunț pentru ca domnia sa să fie pregătită cu mijloacele de dialog pe care le-a folosit și la precedentă întrevvedere cu pensionarii și anume - bastoane de cauciuc - eventual să se doteze cu boxuri, sau, mă rog, diverse instrumente contondente, pentru a ține piept într-un dialog constructiv oamenilor trecuți de 70 de ani care, cu siguranță, vor veni și în fața Prefecturii pentru a protesta în legătură cu politica Guvernului în ceea ce privește nivelul lor de trai. Îl anunțăm de pe acum că tema este clar destabilizatoare în ceea ce privește siguranța țării noastre și va trebui să intervină în forță pentru că, în primul rând, pensionarii vor cere un pachet minim de servicii medicale. Totodată trebuie precizat și după cum merg dezbaterile în parlament, guvernării nu intenționează să scadă TVA-ul la alimentele de bază, acest proiect a fost respins în comisia de buget-finanțe din Camera Deputaților și totodată nu vor mări nici pensiile, practic, se vor crea în continuare dispute pe aceste teme care, sigur, nu urmăresc decât un singur scop, să îngroape aceste subiecte.

Dan Mihalache:

Bună ziua.

Două comentarii suplimentare referitoare la punctele de vedere exprimate de purtătorul de cuvânt al Partidului. În orice țară normală, un scandal de tipul testelor naționale ar fi dus la demisia imediată a Ministrului de resort, însă fostul supraveghetor de cămine, Mihail Hărdău, în momentul în care, din ministerul lui dispăreau documente importante care afectează soarta a zeci, sute de mii de elevi, era preocupat de o

politică agresivă de racolare a primarilor PSD. Mai precis, el se afla în județul al cărui deputat sunt, în Maramureș, promițând zeci de miliarde unui primar al Partidului Social Democrat, primarul din Târgul Lăpuș, pentru a-l determina să treacă la Partidul Democrat. Asta făcea domnul ministru Mihail Hărdău, nicidecum administrarea sistemului educației care, s-a văzut, cu această ocazie, că este vraise, nicidecum pregătirea pentru un moment important al învățământului românesc, singura lui preocupare era să arunce promisiuni de miliarde, de zeci de miliarde, în stânga și în dreapta, pentru a determina un primar de oraș al Partidului Social Democrat, printr-o politică agresivă de racolare, să treacă la partidul domniei sale. și un motiv suplimentar pentru care Partidul Social Democrat cere demisia lui, practic incompetența administrativă și politica de racolare este caracteristica miniștrilor Partidului Democrat.

Al doilea comentariu se referă tot la declarațiile premierului Călin Popescu Țăriceanu. Noi afirmăm că în momentul de față nu instabilitatea politică este o piedică în calea integrării ei, dimpotrivă, menținerea acestui guvern incompetent devine o piedică în calea integrării. Practic, schimbarea cabinetului Călin Popescu Țăriceanu devine, în momentul de față, o condiție a succesului integrării, pentru că așa cum merg lucrurile în ultima lună, este limpede că domnul Călin Anton Popescu Țăriceanu nu mai este prim-ministru al întregului Guvern, e prim-ministru al unei părți din Guvern, a părții care provine, probabil, din PNL, că el, ca prim-ministru, nu mai e capabil să gestioneze coaliția și mai mult decât atât, că nu e capabil să prezinte un plan concret de măsuri care să garanteze succesul integrării la 1 ianuarie 2007. Partidul Social Democrat ca susține orice pachet legislativ de natură să ducă la integrarea României în Uniunea Europeană, sub condiția, desigur, ca propunerile făcute, inclusiv în ceea ce privește Agenția Națională de Integritate, să respecte cu strictețe Constituția României și drepturile omului.

Vă mulțumesc.

Marian Vanghelie:

Bună ziua.

Prezența mea la această conferință de presă este datorată stării Bucureștiului, după doi ani de zile de la alegerile locale și la un an și două luni de la instalarea domnului primar general Adrieian Videanu.

Aș vrea, succint, să vă prezint câteva puncte pe care colegii mei o să vi le dea și la mapă, de maxim interes pentru bucureșteni, pe care domnul Videanu le-a inițiat după ce a devenit primar general, nu în timpul campaniei. Dacă nu știți, canalul Dunăre - București cu portul în comuna 30 decembrie; trenul cu pernă magnetică

de la gara Otopeni; un lift pe fața Arcului de Triumf - de altfel, la parter se doresc niște spații comerciale, se urcă cu liftul și bucureștenii pot vizualiza Bucureștiul de pe Arcul de Triumf; o arenă sportivă în parcul Tineretului. Domnul Videanu a încercat să preia toate proiectele Guvernului, pentru că dânsul a contractat un credit de aproape 1 miliard de dolari și în acest moment se găsește în situația de a nu-l putea cheltui. Toate proiectele pe care le găsim în hotărârile Consiliului General le preluăm în cadrul municipalității și încercăm să le rezolvăm noi - asta reiese din declarațiile din presă ale domniei-sale. Apoi, înlocuirea corcodușilor de pe stradă cu rodo-dendroni! Asta este una din propunerile pentru bucureșteni de maxim interes! Trebuie subliniat acest lucru, pentru că eu am fost emoționat; în timpul campaniei nu am auzit această propunere. Cred că și dumneavoastră sunteți emoționați, la fel ca și mine... Plantarea a 60 de mii de pomi anual pentru „Inelul verde” - asta a fost una din propunerile din campanie. De altfel, acum a descoperit că nu se poate ține de cuvânt, datorită faptului că în patrimoniul municipalității nu mai se regăsește până unde credea dânsul „Inelul verde”. În momentul de față, de singura promisiune pe care a făcut-o în campanie, nu se poate ține de cuvânt. Ați văzut și din declarațiile de la televizor. Un bulevard nou, cu șase benzi de circulație, între Piața Victoriei și Calea Rahovei; cel mai important, câteva centre de afaceri în zonele istorice. Deci, dacă tot nu putem să ne ocupăm de problemele pe care le avem de rezolvat, este foarte important ca atât noi, adică domnul Videanu și colegii dânsului, să facem câteva building-uri în zonele istorice, barem să știm o chestie, dacă tot am fost primar general, să ardem etapele și să rămânem cu niște amintiri frumoase... să rămânem cu un patrimoniu bogat în cadrul societăților comerciale pe care le conducem, atât el, cât și colegii lui. Aici este vorba de zone istorice cum ar fi Ateneul, Senat, și, bineînțeles, catedrala Sfântul Iosif. Aș vrea, succint, să spun că există, conform legislației și Legii 50 - dacă vrea să dovedească că nu este implicat - posibilitatea să decidă sistarea lucrării și poate să atace și în tribunal. Până acum nu am văzut că municipalitatea este interesată de această sistare, mai ales că este un scandal internațional. Apoi, așa-zisa construcție a pasajului Basarab, despre care noi am spus că mult mai ușor și mult mai puțin ar fi costat dacă am fi încercat să mutăm de la Gara de Nord la Gara Basarab această construcție, care de ani de zile nu s-a realizat... și sunt sigur că nu se va realiza, mai ales că se confruntă și cu o altă problemă acum, cetățenii din acea zonă.

Aș vrea să vă spun faptele care vorbesc și de unde am ajuns la concluzia că aceste proiecte de maxim interes ale domnului Videanu sunt foarte importante. Dânsul a

luat un credit de 1 miliard de dolari, cum vă spuneam. În acest moment, trebuie să plătim rata plus dobânda, 40 de milioane de euro, pentru că banii nu au fost folosiți. Toate proiectele din campanie, cele 252 de proiecte - în afară de cele pe care vi le-am evidențiat, nu știu dacă cineva poate să spună 5-10 proiecte pe care dânsul le-a pus în practică - nu există! Există numai pe hârtie, s-au dat milioane, zeci de milioane de euro pentru partea de proiectare. După ce am plătit 1 300 000 euro proiectarea pasajului Basarab, venim cu o altă soluție! Înseamnă că acei bani au avut o destinație greșită!

Câteva cuvinte despre asfaltarea din centrul Bucureștiului - este a doua sau a treia oară când asfaltăm centrul Capitalei. Acele minunate micro-fisuri - nu știu dacă le-ați văzut și dumneavoastră, cred că toată lumea le cunoaște deja... Dânsul a asfaltat iar toate bulevardele principale, pentru că într-adevăr există acele micro-fisuri! Dar acele micro-fisuri ne costă 3 mii de miliarde pe care dânsul le-a investit din nou pe bulevardele principale și, mai mult decât atât, acest program de gestionare și întreținere post-garanție, pe care vi-l prezint pe scurt: în cei 5 ani de când dânsii au preluat această licitație, avem un total de 129 800 000 de euro pentru repararea micro-fisurilor, după ce s-a asfaltat a doua sau a treia oară! Nu o să vă citesc, sunt trecute toate firmele aici, cea mai cunoscută este EuroConstruct, 30 milioane de euro după ce am asfaltat a doua oară!

Ne aflăm în faza în care dânsul a și reușit ceva. A reușit să semneze un contract pentru cele 500 de autobuze Mercedes. Ați văzut, în unele zone sunt mai mari autobuzele decât autostrada, din păcate, spun specialiștii! Asta e una din probleme. A doua - a ieșit într-o conferință de presă și a prezentat cu succes faptul că a achitat totul dinainte! Nu am auzit nicăieri așa ceva! Știu că se achită în leasing, că se achită în rate, se dă un avans... mai mult, cer public să se spună, ce posibilitate și ce formulă legală a văzut dânsul când a achiziționat aceste mașini și a putut să achite banii în avans? Știu că legea achizițiilor publice nu permite mai mult de 30% avans. Sunt foarte interesat dacă dânsul a avut forma legală - să prezinte public contractul, cum a achiziționat aceste mașini.

Două proiecte, pe scurt, pe care le-a pus în aplicare când a venit primar - bineînțeles, în campanie a spus cu totul altceva - a favorizat majorarea prețului pentru furnizarea apei potabile și canalizare de la 21 000 la 23 000 pe metru cub: un lucru foarte important, după părerea mea, bani foarte mulți, din păcate, pentru că mulți nu au posibilitatea să plătească. A favorizat, printr-o hotărâre de Consiliu General - are toată susținerea, nu îl mai obstrucționează nimeni, cei de la PSD din Consiliu nu mai pot face asta, dublarea prețului pentru ridicarea

gunoiului de la asociațiile de proprietari, de la 35 000 la 70 000. A dublat prețul per persoană, pe lună! E vorba de 1 500 000 de euro pe lună luați de la cetățeni! În momentul de față sunt foarte multe familii care nu mai au bani să plătească. Venim și mărim contractele de salubritate, tot cu aceleași firme, le extindem, printr-un act adițional... se poate verifica, la toate primăriile, să vedeți ce sume, de la 10 milioane până la 20 costă salubritatea stradală în fiecare sector, mai puțin sectorul 5.

și o surpriză, pentru care îmi fac cruce, și vreau să vă consult și pe dumneavoastră, să văd dacă sunteți de acord cu mine: domnul Videanu a dat 20 de milioane de euro pentru înlocuirea bordurilor! Nu știu - în prima fază, poate părea o glumă! Dar e o glumă de 20 milioane de euro! Bugetul meu pentru investiții este de 20 de milioane de euro într-un an. Domnul Videanu a schimbat bordurile de piatră, bordurile scumpe, și a pus borduri de ciment! Valoarea lor este de 20 milioane de euro! Vedeți pe toată lumea, inclusiv taximetristi, toți întreabă de ce se schimbă bordurile... în tot centrul sunt numai borduri de ciment, a schimbat acele borduri care erau de piatră. Am făcut un calcul simplu, fără acele miliarde pe care dânsul le gestionează, adică nu cred că le gestionează, pentru că stă efectiv degeaba. Numai din aceste 20 de milioane date pe borduri puteau să facă 800 de apartamente de două camere, 40 de grădinițe... avem un deficit de 10 mii de copii care nu au unde să se înscrie. Putea să facă apă și canal pe 130 de străzi, de infrastructură. Am făcut un calcul, pentru că, repet, poate celelalte lucruri nu se înțeleg, dar atâta timp cât eu, în sector, am buget de 20 de milioane de euro și el a cheltuit 20 milioane numai pe borduri... eu nu am nimic cu el, poate că profesional este un om foarte pregătit. Dar este un prost, este un prost manager! Un prost administrator! Ne-a povestit în campanie niște strategii de inginerie financiară pe care nu știu câți le-am înțeles... bun - îmbrăcai o pisică în portocaliu și ieșea primar general! A ieșit! Sunt curios cine din cei care ne ascultă acum sunt de acord cu cele 20 de milioane de euro pentru schimbarea bordurilor! Nu înțeleg pentru ce ne interesează! Fie, problema cu rododendronii am înțeles-o - sunt necesari! Acum, în momentul ăsta, am văzut cu toții, a început să monteze rododendroni! Dar cu bordurile pe mine nu m-a convins.

Vreau să vă spun că atât eu, cât și colegii mei din Consiliul General, prezenți aici în sală, ne propunem să nu mai fim de acord cu jaful din Primaria Capitalei, cu toate interesele pe care le are domnul primar general Videanu și cu tot modelul politic. Ne propunem să ieșim pe stradă să schimbăm ceea ce se întâmplă. Din acest moment, colegii mei nu vor mai vota nici un proiect din acesta de anvergură, gen schimbarea rododendronilor,

schimbarea bordurilor și așa mai departe. Vă promitem că o să creem un eveniment și că o să mergem la fiecare pom de rododendron să îl inaugurăm, împreună cu dumneavoastră, acolo, să facem un picnic. Vă promitem că începem să ne batem, să strângem semnături pentru modernizarea și dotarea celor 2000 de strazi pentru care ne batem de 6 ani de zile. Am făcut un calcul, în total sunt 500 de milioane de euro! Deci există bani în cont! Cum vrem să discutăm de o capitală europeană dacă nu vrem să punem un minim de civilizație - apă, canal și asphalt? De ce discutăm de rododendroni, de ce schimbăm borduri, de ce vorbim de aceste perne pe metroui, despre care am înțeles că merge pe dedesubt și la un moment dat iese pe afară... Nu știu dacă ați văzut, eu vă relatez din ceea ce am citit în presă. Nu înțeleg toate aceste proiecte de science-fiction. Am să fiu rău - dânsul ne spune cu nesimțire „aveți răbdare, la sfârșit o să vă prezint!” Păi de 16 ani ne tot prezintă toți acești primari generali incompetenți, de 16 ani ne tot spun prostii, de 16 ani am văzut că REBU face salubritate cu prețuri dictatoriale, de 16 ani tot stabilesc ei cum trebuie făcută administrația locală în București. Noi dorim cele 2000 de străzi, dorim construcția a 30 de grădinițe noi, dorim construcția de locuințe sociale pentru tineri, pentru pensionari, pentru cei cu probleme, conform Legii 112; considerăm că acestea sunt probleme în București, nicidecum acelea de care vorbește domnul Videanu! Vom mai veni în următoarea perioadă, pentru că dânsul, în campanie, am și aici un articol foarte frumos, în care spunea: „Voi amenda Apa Nova cu zâmbetul pe buze!” Domnul Videanu acum plânge și nu mai amendează pe nimeni, ba, mai mult, a mărit prețul la salubritate, și cred că una din problemele pe care trebuie să le discutăm imediat și o să le propunem Consiliului General este re-analizarea contractelor pentru serviciile publice în folosul bucureștenilor.

În încheiere, stimați colegi, aș vrea să vă spun că sunt separat pentru că dânsul nu ne ia și pe noi, cei de la PSD, pe unde pleacă prin străinătate! De un an și două luni, am făcut un calcul și vă rog să verificați la pașapoarte, 4 luni și jumătate a fost plecat! Cum mama dracului mai montează el rododendronii, asta e problema mea! Bordurile le montează ăia necalificați, le bat cu bățul, și peste 6 luni le vom schimba din nou, nici o problemă! Am înțeles că în următoarea perioadă s-ar putea să plece dom' primar general, să mai rămână interimar alt primar...

Vă mulțumesc.

Intâlnirea regională a Organizației de Femei a PSD de la Suceava

(18 iunie 2006)

În ziua de 17 iunie 2006, în municipiul Suceava a avut loc întrunirea zonală a femeilor PSD din județele Bacău, Botoșani, Iași, Neamț, Suceava, Vaslui, Vrancea.

Acțiunea se înscrie în șirul dezbaterilor inițiate de Organizația Națională a Femeilor PSD care și-a propus în agenda de lucru pentru această perioadă acțiuni prioritare referitoare la violența în familie și traficul de persoane, precum și implementarea proiectului cu privire la promovarea mai multor femei în politică.

La dezbateri au luat parte membri din conducerea județeană a PSD Suceava și parlamentari PSD din județele participante, reprezentanți ai ONG-urilor și instituțiilor locale, reprezentanți ai presei locale.

Dezbaterile au fost conduse de d-na Rovana Plumb, vicepreședinte PSD și președinta a Organizației Naționale de Femei PSD.

În deschiderea dezbaterilor, d-na Camelia Iordache, președinta Organizației Naționale "Salvați Copiii," partener al Organizației de Femei PSD în implementarea proiectului "Apără-și demnitatea și integritatea", a făcut o amplă prezentare cu privire la situația cazurilor de violență și abandon a copiilor la nivel de țară, subliniind că acest fenomen este în creștere și afectează tot mai mult imaginea României.

Cu acest prilej au fost făcute numeroase propuneri privind îmbunătățirea legislației, precum și în ceea ce privește stabilirea unor modalități concrete de colaborare pe aceasta temă. Din dezbateri a reieșit că o problema pe cale de agravare o reprezintă situația copiilor cu

părinți plecați la muncă în străinătate. Din acest punct de vedere, legislația este complet descoperită, iar de programe nici nu poate fi vorba. S-a hotărât ca femeile consilierii locali ai PSD să propună, la nivelul consiliilor locale, înființarea unor centre de consiliere.

Dintre numeroasele propuneri care s-au făcut, au fost reținute cele care se referă la îmbunătățirea legislației privind preluarea în regim de urgență a copiilor victime ale violenței, înființarea instanțelor de judecată specifice pentru minori, cu specialiști pregătiți în acest sens, înființarea instituției "Avocatul Copilului", la fel ca în țările europene. Toate aceste propuneri vor fi analizate și vor sta la baza inițiativelor legislative ale parlamentarilor PSD, ce vor fi prezentate în viitorul apropiat.

În cadrul aceleiași întâlniri s-a abordat și problema pregătirii femeilor în perspectiva alegerilor locale și generale. În acest caz au fost instruite femeile participante pentru implementarea proiectului "2008 - Optează! Ai șansa să fii aleasă!"

Reprezentantele organizațiilor prezente au apreciat că femeile sunt un vector pozitiv de imagine și un factor de stabilitate și continuitate în partid. Prin acțiunile lor susțin partidul, prin urmare, doresc o apreciere și o susținere pe măsură din partea colegilor de partid, pentru ca împreună să crească forța organizatorică și politică a PSD.

Maria Lazăr
Secretar Executiv al Organizației de femei

Conferința de presă susținută după ședința Biroului Permanent Național al Partidului Social Democrat

(19.06.2006)

Cristian Diaconescu:

Vă rog să îmi permiteți să vă informez în legătură cu deciziile Biroului Permanent Național. În primul rând, s-a discutat depunerea motiunii de cenzură în Parlament până miercuri 21 iunie cel târziu; textul a fost elaborat, urmează câteva elemente de finalizare. În principiu, această motiune se referă la criticarea deciziilor și sancționarea nerespectării programului de guvernare adoptat de Parlamentul României în decembrie 2004. Starea economică a României, aspectele de infrastructură, nivel de trai, creșterea fără precedent a sărăciei, determină Partidul Social Democrat să promoveze această motiune de cenzură care reprezintă, după cum v-am mai informat, chintesența evaluărilor făcute asupra celor 500 de zile de guvernare și, în mod clar, această motiune de cenzură se constituie într-un mesaj din partea Partidului Social Democrat adresat nu numai coaliției de la guvernare, dar și întregii societăți românești în legătură cu momentul foarte dificil în care se află țara noastră. După cum vă spuneam, textul a fost pregătit și va fi propus celorlalte partide de opoziție de către Partidul Social Democrat. A fost elaborat însă numai de departamentele Partidului Social Democrat și, în condițiile în care ideile promovate în această motiune vor fi împărtășite și de alte forțe politice, nu numai de către partidele de opoziție, credem că în acest moment este foarte necesar să avem această dezbatere în Parlament. Desigur, am mai comentat punctul de vedere al primului ministru exprimat public; am spus cu o zi în urmă că nouă ni se pare anticonstituțional și antidemocratică, după ce ai refuzat sistematic și oarecum lipsit de sens cooperarea pe care a oferit-o Partidul Social Democrat, să ai o reacție publică nefirească într-o democrație în legătură cu demersurile normale, necesare, pe care opoziția le poate promova la un moment dat, cum este cea a motiunii de cenzură. Ca să nu mai vorbim de faptul că exprimarea premierului și a guvernului exprimă clar frica, temerea, disperarea legată de faptul că o astfel de motiune de cenzură ar putea polariza un sprijin politic, inclusiv din partea unor reprezentanți ai coaliției aflate la guvernare, ceea ce ar determina, în mod necesar - am spune, căderea Guvernului.

Totodată, vreau să vă informez în legătură cu decizia Biroului Permanent Național de a depune în această zi, în Camera Deputaților, de către Partidul Social Democrat o motiune simplă pe problemele din educație. Ultimul scandal legat de incapacitatea instituțională, de funcționarea Ministerului Educației, este doar o parte a întregului proces extrem de negativ care se desfășoară de luni de zile în acest domeniu. Sunt lucruri care au adus cetățenii României pur și simplu la exasperare și în acest

moment ni se pare absolut normal să sancționăm aceste inconsecvențe, aceste nerealizări, prin depunerea unei motiuni simple. În mod necesar, ne întrebăm dacă reprezentanții în Parlament, să spunem, ai Partidului Național Liberal, vor vota această motiune de cenzură atâta vreme cât șeful Partidului Național Liberal, deocamdată premierul României, domnul Tăriceanu, a avut o opoziție publică, încercând - pentru că se pare că nu a reușit - să adopte măsura administrativă în legătură cu un secretar de stat din Ministerul Educației. În opinia noastră, este mult mai important să existe o asumare de responsabilitate nu numai în legătură, repet, cu acest incident, ci cu întregul pachet negativ care marchează învățământul românesc și domnul profesor Hărdău să își facă o evaluare personală poate și partidul care îl susține pe domnia sa să analizeze critic contribuția pe care ministrul educației a adus-o sau ar fi trebuit să o aducă în ceea ce privește progresele necesare, dinamica necesară în domeniul educației, iar pe baza acestei evaluări să vină cu o decizie simplă și clară pe care o așteaptă toată lumea, și anume - demisia sa.

Totodată, vreau să vă spun că în urma discuțiilor pe care le-am avut în Biroul Permanent Național, Partidul Social Democrat a adoptat o rezoluție prin care dezaproabăm manifestările și luările de poziție care au avut loc la adunarea națională a secuilor din 18 iunie 2006. Constatăm, în primul rând, că prin această atitudine se încalcă normele constituționale și de funcționare ale statului de drept. Solicităm autorităților noastre să ia o poziție tranșantă din acest punct de vedere, nu am văzut nici o reacție politică din partea partidelor și le reamintim, mai ales inițiatorilor rezoluției adunării naționale a secuilor, că totuși constituția României este legea fundamentală a țării noastre, le reamintim totuși că România este un stat de drept și că este un stat suveran, independent, unitar și indivizibil și totodată reamintim tuturor cetățenilor României faptul că țara noastră respectă întru totul și, pe baza unor demersuri adoptate cu înțelepciune de-a lungul anilor, toate standardele europene, internaționale în ceea ce privește, pe de o parte, protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, iar pe de altă parte libertatea de exprimare, capacitatea de afirmare a drepturilor și libertăților minorităților etnice. Această manifestare a câtorva sute de oameni din cadrul adunării naționale a secuilor constituie, practic, într-un moment paralel cu logica de funcționare democratică a României. Sigur că s-au folosit o serie de concepte și s-au promovat o serie de criterii în cadrul acestei adunări de la Ditrău care nu au absolut nici o legătură cu principiile de funcționare a unui stat european. Se afirmă cu obstinație, într-o logică

a autodeterminării, o reglementare parțială, o reglementare autarhică, care este caracteristică mai mult unei logici de secol 19 și nu are, în acest moment, în opinia noastră, nici o legătură cu ceea ce înseamnă România, ceea ce înseamnă societatea românească într-un stat european și modern.

Ar mai fi o decizie importantă; îl rog pe domnul Ponta să o prezinte.

Victor Ponta:

În primul rând, bună ziua. Vreau să vă spun că am reușit să dezgropăm legea inițială privind Agenția Națională de Integritate. Să o dezgropăm, pentru că de un an și jumătate stătea la Senat. A fost adoptată de către Camera Deputaților în forma concepută, după părerea noastră și a experților europeni, foarte bine, cu sprijinul Asociației Transparency International. Se află la Senat, a trecut de una dintre Comisii, mai are doar Comisia Juridică. Din acest motiv, astăzi, colegii noștri, în Biroul Permanent al Senatului vor cere discutarea în Comisia Juridică, punerea pe ordinea de zi și până la sfârșitul lunii avem legea adoptată, chiar promulgată de către Președintele țării.

Din acest motiv, solicităm ca miercuri să nu se mai discute la Guvern o nouă lege pentru că nu mai este necesară. Am găsit-o pe cea bună. Să nu mai piardă timpul miercuri cu noi discuții pentru că am văzut că miniștrii tot discută de o lună de zile fără să aibă habar că este o lege trecută de Camera Deputaților și aflată în acest moment în Senat. De asemenea, solicităm ca reprezentanții Coaliției să voteze alături de noi pentru acest proiect, conceput și avizat atât de către Uniunea Europeană cât și de Asociația Transparency International.

Pe de o parte avem interesul României de integrare în Uniunea Europeană și de a avea această lege adoptată până la sfârșitul sesiunii parlamentare. De asemenea, avem opiniile organizațiilor non-guvernamentale care susțin acest proiect și avem și o procedură aproape finalizată, respectiv trecută de o Cameră, trecută de a doua, mai este doar o Comisie.

De partea cealaltă avem orgoliul și ambiția doamnei Ministru Macovei. Sperăm că de data aceasta orgoliul și ambiția doamnei Macovei vor ceda în fața interesului Guvernului și al Parlamentului și în fața opiniilor organizațiilor non-guvernamentale, astfel încât să putem avea, încă o dată spun, această lege adoptată așa cum este necesar și pentru societate și pentru integrarea în Uniunea Europeană.

Am găsit soluția și este suficient să existe puțină bunăvoință și înțelepciune. Sunt convins că de data aceasta bunăvoința și înțelepciunea vor prevala în fața orgoliului.

Am un singur comentariu de făcut la moțiunea simplă la Camera Deputaților, în calitatea mea de deputat și de secretar al Camerei. Este o moțiune mult mai importantă decât pare pentru că, prin această moțiune reușim să facem ordine în Guvern. Dacă deputații liberali și nu

numai, votează această moțiune, domnul Hărdău pleacă acasă și am rezolvat problema. Dacă nu o votează, înseamnă că prim-ministrul Tăriceanu care a vrut să ia niște măsuri, acum vedem că nu le ia, vorbește aiurea, nu e susținut de nimeni. În acest caz trebuie să plece prim-ministrul. E foarte simplu. Votați ca liberali că prim-ministrul are dreptate și scăpăm de Hărdău, ceea ce ar fi un lucru excelent pentru educație, fie votați împotriva prim-ministrului, a șefului de partid, și rămâne domnul Hărdău, dar pleacă domnul Tăriceanu. Un prim-ministru care anunță sâmbătă că schimbă pe cineva din subordine și luni nu mai poate să schimbe înseamnă că nu este prim ministru, e doar o marionetă și nu avem cum să păstrăm în fruntea Guvernului o marionetă.

Cred că moțiunea privind educația va face ordine în Guvern și vom înțelege și noi cine este prim-ministru, cine e ministru și cine e secretar de stat. Dacă un secretar de stat, doamna Paloma Petrescu îl schimbă pe domnul Tăriceanu înseamnă că e foarte bine și aceasta este soarta pe care și-o merită. Dacă nu, deputații liberali și conservatori și UDMR trebuie să voteze pentru această moțiune și domnul Hărdău cu tot cu doamna Paloma și nemulțumirile dânsului trebuie să plece înapoi la Primărie la domnul Boc astfel încât să putem avea un ministru serios care într-adevăr să se ocupe de educație.

Mulțumesc.

Ana Birchall:

Bună ziua.

Așa cum au spus și Cristi și Victor Ponta mai devreme, am decis astăzi introducerea unei moțiuni simple pe educație la Camera Deputaților, pentru că este clar că problema învățământului românesc a devenit nu numai Cenușăreasa bugetelor de stat, a devenit și Cenușăreasa acestui guvern și, în același timp, este un câmp deschis de luptă între interesele PNL și PD. Voi participa la elaborarea acestei moțiuni simple împreună cu un grup de colegi și așa vrea să vă punctez câteva aspecte pe care le vom include în elaborarea moțiunii.

În primul rând, acest „ministru-accident” trebuie neapărat să își prezinte demisia. Nu putem să mai avem reacții cum că e o „breșă în sistem” - reacția dânsului este o glumă, e adevărat, o glumă proastă - sau că dânsul este ținta nu știu cui... Eu cred că ținta domnului Hărdău trebuie să fie un învățământ de calitate în România, să redăm demnitatea profesorilor și nu să le promitem nu știu ce măririi de salarii și să nu ne ținem de promisiuni. Să nu le promitem 1,1 miliarde de euro, așa cum s-a promis după greva profesorilor. La expirarea termenului, domnul ministru Hărdău vine și se laudă cu realizări de 9%! Deci dacă la 2 ani de guvernare portocalie noi ne lăudăm cu realizări de 9% la Educație, înseamnă că la sfârșitul mandatului ne vom putea lăuda cu realizări de 18%! Pe de altă parte, domnul ministru Hărdău nu poate să spună că iarăși este o simplă breșă și să dea vina pe nu știu ce director de acolo! Deci responsabilitatea este exclusiv a dânsului, și așa există o responsabilitate a domnului Tăriceanu. Prin aceasta,

facem încă o dată o solicitare expresă la domnul Călin Popescu Tăriceanu să își asume această răspundere, pentru că nu este în regulă să o paseze și să demită doar un secretar de stat. Dacă într-adevăr vrea să trateze problema educației cu seriozitate, atunci ar trebui să îl demită imediat pe ministrul Hărdău și să ia măsurile necesare, astfel încât învățământul românesc să nu mai fie compromis prin ceea ce s-a întâmplat acum.

V-aș mai da câteva elemente pe care le vom include în moțiunea noastră. Ne vom referi inclusiv la faptul că bugetul alocat pentru anul 2006 este de 3,76 % din PIB, față de 6 %, cât au promis. Au promis 1,1 miliarde după greva profesorilor, grevă fără precedent în istoria învățământului românesc, și nu s-au ținut de aceste promisiuni. La 1 iunie, acest termen a expirat, iar domnul Hărdău a venit și s-a plâns că are proiecte, dar nu are bani. Tăriceanu spune că sunt bani, dar nu sunt proiecte! Această minge de ping-pong trebuie să înceteze. Nealocarea distinctă de la bugetul de stat a 100 de milioane de euro anual pentru reconstrucția învățământului din mediul rural - vedem cu toții astăzi că peste 10 % dintre copii, în special provenind din mediul rural, nu participă la examenele de capacitate de astăzi. Uitarea promisiunii de creștere a salariilor profesorilor, proiectul legii salarizării personalului bugetar, având ca termen de finalizare 15 aprilie 2006, data a fost modificată, la solicitarea părții guvernamentale, pentru 15 mai, dar acest proiect a rămas tot în faza de inițiativă. Explozia violenței din școli este o altă temă pe care o vom include în documentul moțiunii noastre și nu suntem de acord cu faptul că domnul Hărdău dă vina pe presă. Vinovați pentru explozia violenței în școli ar fi presa, așa cum a declarat, inclusiv într-un document provenit de la ministrul dânsului. Toate acestea vor fi incluse în moțiunea pe care o vom depune astăzi și, prin aceasta, noi considerăm că se impune nu numai demisia domnului Hărdău, pe care oricum trebuia să și-o dea de foarte, foarte multă vreme, așa cum am solicitat de câteva luni de zile, dar inclusiv asumarea răspunderii domnului Tăriceanu pentru acest lucru.

Vă mulțumesc.

Mircea Dușan:

Bună ziua.

Pentru că sunt singurul deputat român din județul Harghita, subiectul acesta legat de Adunarea Secuiască de la Ditrău de ieri cred că trebuie tratat cu mai multă seriozitate. Lăsând la o parte termenii diplomatici legați de problema minorităților și felul în care trebuie rezolvate aceste probleme, în țara noastră subiectul acesta este unul important, pentru că este pentru prima dată când la Adunarea Națională Secuiască se adoptă o

rezoluție de o obrăznicie nemaîntâlnită! Aceasta din cel puțin trei puncte de vedere.

Probabil că dumneavoastră deja ați văzut rezoluția. În prima frază se vorbește de „declararea dreptului la auto-determinare”, în a doua frază de „declararea granițelor provizorii ale ținutului Secuiesc” și, ceea ce mi se pare deosebit în această rezoluție, este faptul că se dau termeni ultimativi, respectiv 30 septembrie, președintelui, Parlamentului și Guvernului, să rezolve problema autonomiei ținutului Secuiesc. Sigur că termenul acesta nu este întâmplător - probabil că este legat și de faptul că în luna septembrie trebuie să apară Raportul Suplimentar de țară. Lucrurile nu sunt întâmplătoare, în ultima vreme au apărut și steaguri roșu-alb-verde chiar și pe instituțiile statului, pe primarii și nu au fost luate măsuri conform legii, pentru a fi retrase aceste drapele. De asemenea, lucrurile nu sunt întâmplătoare pentru că, de-a lungul timpului, guvernele, indiferent de culoarea politică, nu au reușit să rezolve problemele economico-sociale din aceste județe. Pe fondul situației economico-sociale slabe, mai ales în județele Harghita și Covasna, sigur că aceste idei radicale prind în conștiința cetățenilor. Măcar acum, în al doisprezecelea ceas, vreau să trag un semnal de alarmă - trebuie să ne trezim și să ne aplecăm mai mult asupra acestui subiect, asupra problemelor din cele două județe, Harghita și Covasna și, sigur, o parte din județul Mureș. De altfel, în glumă spunând, cred că autonomia se realizează pe cale naturală! Principalul drum, care este și drum european, de altfel, care leagă cele trei județe, este într-o stare extraordinară - nici cu buldozerul nu se mai poate circula! Probabil că această auto-izolare naturală este un subiect destul de serios pentru Consiliul Secuiesc, care nu reprezintă, desigur, pe cetățenii de naționalitate maghiară din cele trei județe. Așa cum știți foarte bine, politic și parlamentar sunt reprezentați de UDMR. Dar, repet, pe fondul slabei dezvoltări economico-sociale a celor două județe, aceste idei radicale prind în conștiința cetățenilor. Este timpul să ne trezim, să ne aplecăm cu mai multă atenție asupra celor două județe și o parte din județul Mureș.

Am fost acolo și primar și prefect și trebuie să repet: acest document este documentul care mi se pare cel mai obraznic dintre toate documentele care au fost adoptate la tot felul de adunări din acestea privind autonomia ținutului Secuiesc.

Vă mulțumesc.

Ministrul Hărdău și Premierul Tăriceanu trebuie să-și asume răspunderea pentru bătaia de joc la adresa elevilor

(18 iunie 2006)

Ministrul Hărdău și Premierul Tăriceanu trebuie să-și asume răspunderea pentru bătaia de joc la adresa elevilor

Ușurința cu care jurnaliștii de la cotidianul "Adevărul" au intrat în posesia subiectelor la examenul de capacitate este un simbol edificator pentru cele 500 de zile de haos și bătaie de joc ale guvernării Alianței DA și întinare a demnității cetățenilor.

Pentru o asemenea dovadă de indolență este insuficientă demisia unui director sau a unui secretar de stat din Ministerul Educației și Cercetării. Nici chiar demisia ministrului Hărdău, obligatorie în acest caz, nu poate compensa gravitatea incidentului, în condițiile în care acest ministru-accident trebuia să-și prezinte demisia încă de la 1 iunie, când a expirat termenul de depunere a proiectelor de investiții în educație promise după greva profesorilor de la sfârșitul anului trecut.

Pentru o asemenea bătaie de joc trebuie să-și asume responsabilitatea întregul Guvern portocaliu, în frunte

cu premierul Călin Popescu Tăriceanu. Din acest punct de vedere, PSD consideră că gestul partidului de guvernare PNL de a solicita demisia ministrului Educației este mai degrabă unul ipocrit. El reflectă falimentul unui partid și al unui prim-ministru care nu au avut onoarea de a-și da demisia atunci când au influențat justiția și care nu au avut deconșta de a-l demite pe ministrul Agriculturii după ce a permis infestarea întregii țări cu virusul gripei aviare.

PSD solicită demisia ministrului Hărdău, dar și prezentarea de scuze publice de către premierul Tăriceanu pentru bătaia de joc a Guvernului pe care îl conduce la adresa milioanelor de elevi și părinți care așteaptă ca examenul de capacitate să fie unul onest, cu șanse egale pentru toții elevii și în respectul demnității profesorilor, obligați să asiste la prăbușirea credibilității sistemului de învățământ românesc.

**Ana Birchall,
Secretar executiv PSD**

Comunicat de presă

Sprijin pentru apicultori

(22 iunie 2006)

Senatul a aprobat miercuri, 21 iunie, inițiativa legislativă a senatorului PSD Ion Moraru privind modificarea art.17 din Legea apiculturii nr.89/1998.

Una dintre problemele cu care se confruntă producătorii apicoli o constituie obligația achitării tarifului de utilizare a drumurilor naționale pe o perioadă de 12 luni. Însă, datorită caracterului sezonier al apiculturii, producătorii folosesc drumurile naționale doar câteva zile pe an.

Măsura adoptată de Senat vine în sprijinul apicultorilor, aceștia putând să achite tariful de utilizare a drumurilor naționale pentru o zi, 7 zile, 30 de zile, 6 luni sau

12 luni.

Propunerea legislativă este în acord cu reglementările europene în domeniu și duce la o corelare între obligația de plată a tarifului de utilizare și dreptul de utilizare a drumurilor naționale pentru o perioadă limitată mai mică decât cea de 12 luni prevăzută de legislația în vigoare. Directiva nr.1999/62/CE menționează că „statele membre pot aplica taxe reduse sau exonerări pentru vehiculele care circulă numai ocazional pe drumurile publice”.

Biroul de Presă

Comunicat de presă

Femeile social democrate au discutat despre Codul Electoral și mecanismele europene de promovare a femeii în politică

(22 iunie 2006)

Miercuri, 21 iunie 2006, Organizația de Femei a PSD a invitat la Palatul Parlamentului deputatele și senatoarele social democrate, precum și alte membre din conducere.

Principalele subiecte abordate au fost Codul electoral care urmează a fi supus spre aprobare anul acesta Parlamentului și elaborarea unei strategii de sprijinire a femeilor care vor candida pentru Parlamentul European.

Concluzia dezbaterilor a fost că femeile sunt slab reprezentate atât în structurile administrației publice locale, cât și la nivelul Parlamentului.

Prin urmare, femeile din PSD prezente au hotărât să propună conducerii Partidului să susțină prin grupul de parlamentari care reprezintă PSD în comisia specială a Parlamentului pentru elaborarea Codului Electoral o strategie prin care să se atingă obiectivul Organizației de Femei a PSD: mai multe femei în politică.

În cadrul dezbaterilor, Rovana Plumb, președinta Organizației de Femei a PSD, a declarat:

"Egalitatea de șanse reprezintă una dintre valorile social-democrației moderne - valoare europeană. Să contribuim la crearea noii Europe sociale - să devenim parteneri activi și în viața politică.

Asistăm la diferite exprimări ale democrației care uneori prezintă puseuri populiste și agresive. Cetățenii se așteaptă însă la o schimbare radicală a stilului în politică odată cu angajarea și responsabilizarea în fața electoratului. La o asemenea schimbare a stilului în politică poate contribui insistența participării femeilor în viața politică."

Maria Lazăr

Secretar General Organizația de Femei

Declaratie politica

Luați gheara de pe memoria lui Gojdu!

(20 iunie 2006)

Foarte rar formulez declaratii publice în termeni atât de imperativi. De regula, prefer sa explic, sa detaliez si sa argumentez. De aceasta data, însa, e prea mult.

Poate mai târziu, dar mai bine decât niciodata, este astazi repusa în discutie "chestiunea Gojdu". Ne place sa credem ca traim într-o tara libera si dreptul la exprimarea opiniei trebuie respectat fiecaruia. Din pacate, nu mai suntem doar la momentul opiniilor si al dezbatelilor. Asa a vrut Guvernul actual. Sa treaca peste aceasta faza si sa își puna în practica decizia ferma si irevocabila. Pentru Puterea actuala cea mai importanta proprietate imobiliara a mostenirii trebuie sa fie scoasa de sub vointa lui Emanuil Gojdu. PD, PNL, UDMR si PC au decis ca în "Curțile Gojdu" sa existe altceva decât a dorit proprietarul lor. Nu numai ca astfel se confirma nationalizarea facuta de Ungaria comunista, dar se si împiedica posibilitatile imediate ale fundatiei testamentare Gojdu de a le recupera, asa cum e legal si moral.

Este poate o coincidenta ca aceasta "coalitie a tradarii" memoriei lui Gojdu este totuna cu cea a guvernarii. Dar nu mai sunt coincidente duplicitatea, ipocrizia si minciuna abjecta cu care diversi lideri din partidele Puterii, în frunte cu Emil Boc, pretind ca se situeaza de aceeasi parte cu Biserica Ortodoxa Româna

si cu interesele românilor, adica opusa Guvernului. Nu le dau numele tuturor, la fel de meschine ca si ei, dar le spun atât: Oprite-va! Taceti! Încetati sa mai mintiti, încetati sa mai înșelati!

Parlamentarii Puterii au sustinut la Senat textul Guvernului. E profund imoral ca liderii ai Puterii sa faca apeluri patetice catre senatori pentru a-i determina sa voteze împotriva actului guvernamental. Putina decenta, putina buna-cuviinta domnilor! E mai rusinos sa comiti tradarea dar sa strigi iubirea decât sa ramâi consecvent în greseala.

Tacerea presedintelui Traian Basescu în aceasta problema, desi în cauza e chiar unul dintre favoriti sai, ministrul Ungureanu, e de observat.

Oricum e prea târziu. Daca domnul Basescu avea o opinie, oricare ar fi fost, aceasta trebuia sa o spuna pâna acum. Trebuia sa o spuna chiar înainte de semnarea tratatului Acord.

Domnilor de la Putere, asumati-va tradarea pâna la capat si aveti bunul simt de a o face în tacere!

Serban Nicolae
Senator

Declarație de presă

Ce nu și-a amintit președintele

(20 iunie 2006)

Discursul președintelui României, Traian Bănescu, rostit în plenul Parlamentului a demonstrat, încă o dată, că fuga de responsabilitate reprezintă principala caracteristică a actualei puteri.

Am fost total de acord cu criticile dure formulate de președinte la adresa miniștrilor incompetenți și chiar am apreciat faptul că domnul Bănescu a avut puterea de a prelua citate din moțiunile depuse de opoziție.

Mergând pe aceeași logică, mă așteptam ca președintele să aibă puterea de a recunoaște că el a fost cel care a impus, într-o manieră imorală, Guvernul Tăriceanu, în ciuda rezultatului alegerilor parlamentare din 2004.

De asemenea, corect ar fi fost ca domnul Traian Bănescu să își reamintească de recente sale declarații potrivit cărora Cabinetul Tăriceanu este "cel mai perfor-

mant Guvern de după 1990".

Chiar dacă acum șeful statului se dezice de acest Guvern catastrofal - format în mare parte din oameni incompetenți și iresponsabili - opinia publică nu poate ignora faptul că Traian Bănescu a girat și girează în continuare această structură.

Oare președintele României crede că am uitat ceea ce ne promitea la începutul anului 2005 ?

Atunci, Traian Bănescu ne spunea că, personal, îl "va lua de mână" pe fiecare ministru pentru a-l susține și a-l ajuta să pună în practică programul de guvernare al coaliției. Cum rămâne cu acest angajament sau mai exact cine se face responsabil de această guvernare catastrofală ?

Am convingerea că ipocrizia actualei puteri, manifestată plenar luni seara în Parlament, îi va determina pe cetățenii care au votat cu Traian Bănescu și cu Alianța D.A. să-și reconsidere opțiunile politice.

Senator Ilie Sârbu,
Președintele PSD Timiș

Autostrăzi nu avem dar penalizări se plătesc

(20.06.2006)

Programul de construire de autostrăzi în România, nu numai că a fost stopat, dar aduce și găuri în bugetul de stat. Anul trecut, pe lângă suma de **26 milioane euro**, plătită de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului firmei americane Bechtel, statul român, a plătit și penalizări de **6 milioane euro**, pentru neînceperea lucrărilor la autostrada Transilvania.

Și asta, în condițiile în care, bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, era și așa destul de sărac.

Anul acesta trebuia să se aloce suma de **100 milioane euro**, pentru demararea lucrărilor la mult discutata autostradă, blocată de către Guvernul portocaliu din motive mai mult decât politicianiste.

Probabil și anul acesta, singurele sume care vor fi alocate pentru construirea autostrăzii Transilvania, vor fi reprezentate de penalizările ce la va plăti statul român firmei americane.

Un lucru este cert. Integrarea în U.E., nu înseamnă numai vorbe care să aducă capital electoral unui singur om și unui singur partid. Integrarea înseamnă și o infrastructură europeană pe teritoriul țării noastre, integrată în coridoarele Paneuropene, infrastructură care nu va fi construită atâta timp cât România va fi guvernată de haos.

Departamentul Transporturi și Comunicații

Întâlniri regionale ale departamentelor de protecția mediului

(20.06.2006)

Sâmbătă, 17.06.2006, departamentele de protecția mediului din județele Arad și Bacău au organizat întâlniri regionale.

La întâlnirea de la Arad au participat doamna

Cornelia Gârboni, președinta Departamentului național de protecția mediului, domnul Gheorghe Chiper, deputat PSD de Arad și reprezentanți ai Departamentelor de protecția mediului din județele Arad, Hunedoara și Timiș.

Pe ordinea de zi s-au aflat următoarele: noutățile legislative ale OUG 195/2005 și carențele sale; avantajele și dezavantajele existenței unei gropi ecologice la nivel de județ și a obligațiilor ce decurg de aici privind un management corect al deșeurilor; problemele de poluare cauzate de traficul urban supradimensionat față de rețeaua existentă de drumuri și facilități de parcare și prezentarea Parcului Național Lunca Mureșului.

În urma discuțiilor purtate pe marginea materialelor prezentate, s-a ajuns la următoarele concluzii: noua legislația de mediu descurajează agenții economici și investitorii (autohtoni și străini); măsurile punitive prevăzute în OUG 195/2005 care înlocuiește vechea lege a mediului sunt drastice, abuzive, în totală discordanță cu gradul scăzut al gravității faptelor comise; obligațiile de mediu prevăzute în programele de conformare pentru integrarea în UE înregistrează mari restanțe privind termenele scadente.

La sfârșitul întâlnirii a avut loc o prezentare video a rezultatelor proiectului Phare CBC „Promovarea Luncii Mureșului”, coordonat de domnul Ovidiu Pârv.

La Bacău au participat dl. Gheorghe Brăescu, președintele departamentului județean, membri ai departamentului și ai organizației PSD care activează în domeniile agricultură, silvicultură, direcția sanitar-vegetinară, medicină, sisteme de alimentare cu apă potabilă.

Tema dezbaterii a constituit-o „Calitatea factorilor de mediu din județul Bacău, comparabilă cu normele europene?” Concluzia întâlnirii a fost că factorii de mediu se situează în general în limitele legal admise, cu excepția apei potabile din municipiu pentru care există proiecte de îmbunătățire cu fonduri UE și urmează să fie puse în practică.

O evoluție pozitivă în acest județ este diminuarea conținutului de nitrați și nitriți din apele de suprafață, cu un început de regenerare a faunei acvatice. Acest lucru a fost posibil prin reducerea activității industriale în bazinele hidrografice Trotuș și Bistrița.

Departamentul de Protecția Mediului

Partidul Social Democrat își exprimă regretul față de moartea militarului român Ionel Gheorghiuță Drăgușanu, căzut la datorie în timp ce se afla în misiune în Afghanistan. Transmitem sincere condoleanțe familiei, greu încercată în aceste momente dureroase și, totodată avem speranța că starea celor patru colegi ai acestuia, răniți în același incident, se va ameliora în cel mai scurt timp.

Departamentul de apărare

Conducerea Casei Naționale de Asigurări de Sănătate este ilegală

(21 iunie 2006)

Actuala conducere a CNAS se află în ilegalitate. După intrarea în vigoare a Legii 95/2006 pe data de 28 mai 2006, președintele CNAS care ocupă și poziția de președinte al Consiliului de Administrație, trebuia să primească o nouă numire din partea premierului Tăriceanu. Reinvestirea trebuia făcută la propunerea ministrului sănătății, din rândul membrilor Consiliului de Administrație nou ales.

Întrucât structura Consiliului de Administrație în formula impusă de noua lege nu a fost constituită, actualul

președinte funcționează ilegal. Prin urmare, președintele CNAS ca ordonator principal de credite, semnează în continuare documente, sfidând noua lege.

Semnalăm această situație incredibilă și cerem autosesizarea Curții de Conturi a României.

Astfel, bulibășeala din sistemul sanitar este în continuare tolerată de către actuala guvernare portocalie, reforma mult promovată se dovedește a fi un fiasco total, iar contribuabilii condamnați la așteptarea unor vremuri mai bune.

Departamentul de sănătate al PSD București

Buzău

• Vineri, 16 iunie 2006, la sediul Organizației Municipale, a avut loc săptămânala întâlnire cu presa a filialei județene, la care au participat din partea PSD Buzău senatorul Ion Vasile, președinte, primarul municipiului Constantin Boșcodeală, prim-vicepreședinte, deputatul Valeriu Ungureanu, vicepreședinte.

Cu acest prilej au fost subliniate următoarele aspecte:

- situația politică generală caracterizată mai mult prin simple exerciții de imagine;
- „restructurarea” pedistă s-a făcut nu din motive de interes public ci din motive strict politice;
- moțiunea simplă pe tema sănătății susținută în Senat - la acel scor și având în vedere situația dezastruoasă din sistemul sanitar orice alt ministru ar fi avut bunul simț și și-ar fi prezentat demisia;
- PSD pregătește o moțiune de cenzură care trage un nou semnal de alarmă legat de activitatea Guvernului;
- pregătirea din punct de vedere organizatoric pentru o viitoare campanie electorală.

Reprezentanților mass media le-a fost transmisă cu această ocazie și următoarea Declarație de presă a Organizației Județene: „Prin schimbările făcute de democrați, fără știrea celorlalte partide din Coaliție, PD a pus punct remanierii propriilor miniștri. Schimbându-i pe miniștrii Dobre și Pogea, doi reprezentanți ai guvernului de care erau și ei extrem de nemulțumiți, democrații au încercat să punteze în detrimentul PNL făcând presiuni asupra prim-ministrului de a efectua câteva schimbări „adevărate” în Guvern.

Ca să demonstreze că nu cedează presiunilor făcute de PD, premierul Tăriceanu se încapățânează să îi mențină în funcție pe doi dintre cei mai proști miniștrii ai României din ultimii 16 ani, Nicolăescu și Flutur.

Pe de altă parte, deși în campania electorală din 2004, Alianța D.A. a promis că „nici un ministru care a participat la guvernarea CDR nu va fi reînvestit într-o funcție guvernamentală a viitorului guvern al Alianței”, iată că domnul senator PD, fost ministru CDR, Radu Berceanu, a depus deja jurământul fiind numit în funcția de ministru al Transporturilor.

Proaspăt numitul ministru al Transporturilor s-a declarat nemulțumit de starea turismului românesc și de prestația colegei sale de Guvern, Sulfina Barbu, care trimite turiștii români să-și petreacă vacanța pe litoralul bulgăresc.

Singurul vinovat de imaginea dezolantă a plajelor românești de la Marea Neagră, murdare și lipsite de un minim de servicii civilizate, este doamna Barbu, care până în prezent nu prea a demonstrat că știe ce este cu Mediul și problemele sale. Impactul problemelor de

mediu asupra turismului românesc sunt o altă necunoscută pentru doamna ministru care abia după ce a început sezonul estival și-a făcut timp să inspecteze litoralul românesc.

Este final de an școlar și începe perioada examenelor. Cadrele didactice, nemulțumite de modul în care domnul ministru Hărdău a înțeles să-și țină promisiunile făcute în timpul grevei din noiembrie 2005, se declară pregătite pentru o nouă acțiune de acest gen. În loc să caute soluții, domnul ministru al Educației se smiorcăie pe la toate televiziunile că nu are bani. Deloc impresionat de lamentațiile ministrului, premierul Tăriceanu i-a cerut președintelui PD înlocuirea domnului Hărdău după Raportul de țară din septembrie.

Între timp, miniștrii Nicolăescu și Flutur sunt menținuți în funcție de dragul algoritmului politic și își dau silința ca până în luna septembrie să facă praf tot ce a mai rămas din Sănătate și Agricultură.” (**Biroul de presă**)

Ialomița

• Vineri, 16 iunie a.c., la Slobozia a avut loc întâlnirea liderilor PSD din Regiunea 3 Sud Muntenia. Astfel, la această manifestare au participat Nicolae Bădălău, președintele PSD Giurgiu, Marian Săniuță, președintele PSD Prahova, Liviu Dragnea, președintele PSD Teleorman, Gheorghe Ana, președintele CJ Dâmbovița, Doru Ioan Tărăcilă, președintele PSD Călărași și gazda evenimentului, președintele PSD Ialomița, dl Silvian Ciupercă și dl deputat de Ialomița - Alecsandru Știucă. Din partea conducerii centrale a PSD au fost prezenți dl Mircea Geoană - președintele PSD și Dan Mircea Popescu - președintele Consiliului Național.

Agenda de lucru a întâlnirii a cuprins :

- „România socială, România europeană”. Rolul „GENERATIA 2008” ;
- Contractul Social. Politicile de dezvoltare regională. Importanța identificării similarităților între cele 7 județe componente ale regiunii de dezvoltare în vederea facilitării depunerii comune de proiecte și a accesării de fonduri europene;
- Funcționarea regiunilor de dezvoltare. Avantaje și dezavantaje ale planificării interjudețene. Aplicație pe regiunea Sud-Muntenia ;
- Implicațiile statutului de țară membră a UE în funcționarea administrației publice locale.

În cadrul întâlnirii s-a pus accent pe relansarea PSD-ului dar și pe pregătirea partidului pentru alegerile anticipate. Așa cum era de așteptat, liderul PSD, Mircea Geoană, a pus accent pe problemele tot mai mari cu care românii se confruntă de când Alianța DA a preluat puterea.

Acesta a menționat că integrarea în Europa, pentru care PSD-ul a militat și a luptat atât, nu înseamnă numai scumpirea prețurilor la utilități și carburanți, ci și dezvoltarea României la nivel comunelor și al orașelor mici.

Mircea Geoană i-a îndemnat pe liderii organizațiilor locale și județene să lupte pentru apropierea oamenilor de PSD, pentru că, numai așa, PSD va putea relua lupta împotriva sărăciei și a corupției.

"România are nevoie de o guvernare care pune interesul cetățeanului și al țării mai presus de interesul partidului. Această guvernare s-a dovedit până acum a fi certăreață, mincinoasă, incompetentă" a conchis

președintele PSD, Mircea Geoană.

● Vineri, 16 iunie a.c., la sediul județean de partid din Slobozia s-a desfășurat conferința de presă cu tema : "Situția dezastruoasă din România, urmare a proastei guvernări portocalii". Alături de reprezentanții mass-media centrale și locale au fost prezenți și liderii PSD din cele 7 județe.

Mircea Geoană a insistat asupra rolului deosebit pe care îl au în acest moment activiștii de partid, importanța acțiunilor desfășurate de PSD în perioada imediat următoare. **(Biroul de Presa)**

Informațiile propuse pentru a fi cuprinse în acest buletin vor fi transmise la Institutul Social Democrat „Ovidiu Șincai”, str. Atena 11, telefon: 230.24.34, 230.24.74. Fax: 231.55.23. e-mail: isd@rdsmail.ro și la Biroul de presă al PSD, Șoseaua Kiseleff nr. 10, telefon/fax: 222.32.72